רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת ועדת תוכן
תל אביב, רדיו קול ישראל
יום ראשון, ב' בשבט תשע"ג - 13/01/2013

נוכחים
חברי הוועדה: אמיר גילת - יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם
יעקב בורובסקי
וופא פאהום זועבי
מיקי מירו
מנחם גרנית
דבורה הנדלר

מוזמנים: עו"ד ליאת בלום
מושון מצליח
דדי מרקוביץ
יואב גינאי
יעקב נווה
נועם שגב

היו"ר אמיר גילת: אני פותח את ישיבת ועדת התוכן רבותי, וברצוני לברך תחילה את הטלוויזיה על ההישג חסר התקדים של יום שישי, בטקס חלוקת פרס האקדמיה, איך זה נקרא? פרס הטלוויזיה? בפרס הטלוויזיה זכתה הסדרה 30 שקלים לשעה בתור סדרת הדרמה בקטגוריית הדרמה הטובה ביותר לשנת 2012. יואב, אתה רוצה למסור פרטים?

יואב גינאי: כן. קודם כל זו פעם ראשונה, עד כמה שאני זוכר, שסדרת דרמה של רשות השידור זוכה בפרס הזה. אני חושב שזה באמת מבשר עידן חדש. בנוסף לזה גם 'סיפור מנצח', שזו הפקה פנימית שלנו, הייתה מועמדת, לדעתי בקטגוריה לא נכונה, כי היא הייתה בקטגוריה של מגזין בידור וזה ממש לא מגזין בידור, אבל לא מצאו קטגוריה מתאימה. אבל בהחלט הראו קטעים גם מהסדרה הזאת. בנוסף לזה, ממש היסטוריה, סדרה שלנו, שומרי הסף מועמדת - - -

ווּפא פאהום זועבי: סרט?

יואב גינאי: סדרה.

היו"ר אמיר גילת: תיכף אני אסביר את הניואנס.

יואב גינאי: הסרט מועמד אבל זה סרט שנעשתה ממנו סדרה. הוא מיועד לאוסקר בקטגוריית הסרט התיעודי, ואני חושב שזה כבוד גדול לרשות השידור.

יוני בן מנחם: יש שני סרטים ישראלים שם.

יואב גינאי: שני סרטים ישראלים, הסרט השני לא קשור אלינו.

יוני בן מנחם: נכון, אני סתם אומר.

נועם שגב: יש כאלה שאומרים שהסרט השני הוא לא בדיוק ישראלי גם.

יואב גינאי: היוצרים שלא לא מוכנים.

ווּפא פאהום זועבי: אבל אפשר לקחת עליו קרדיט כשמדובר באוסקר.

__היו"ר אמיר גילת:__ תסביר את הניואנס שזה סרט שנעשתה ממנו סדרה. תסביר, לא כולם הבינו.

__מושון מצליח:__ היא קמה כסדרת טלוויזיה שנמכרה להרבה תחנות טלוויזיה, ומתוך החומרים עשו סרט קולנוע. גם בוזגלו עשה דבר דומה בזמנו.

__וופא פאהום זועבי:__ 96 שעות של הסרטה ומזה יצאו 90 דקות?

__יואב גינאי:__ כן. מדובר בחשיפה ראשונה של - - -

__היו"ר אמיר גילת:__ טוב, תסביר רגע, תסביר מה קרה.

__יואב גינאי:__ אוקי, אנחנו עובדים על מתווה שהוא מתווה שאני מברך עליו. עשינו את זה עם גיא אוני, אנחנו רוצים לעשות את זה עם עוד כמה סדרות. אנחנו משתפים פעולה עם סרט שהוא פיצ'ר, ובסופו של דבר יוצרים ממנו סדרה שמשודרת גם אצלנו. אנחנו תורמים גם לקולנוע הישראלי באופן הזה, גם יוצרים מבחינתנו איוונט גדול של הקרנה של סדרה שכבר הציבור כמהה לה. במקרה של שומרי הסף, שזה באמת סרט שאני מבין שכבר אין כרטיסים וכו', אנחנו נשדר במרס את הסדרה הזאת, עם עוד הרבה מאד חומרים שלא נמצאים בתוך הסרט, שיכולים להיות בתוך - - -

__היו"ר אמיר גילת:__ שזה התשובה שלך לגבי ה-90 דקות.

__יואב גינאי:__ אז המתווה הזה הוא מתווה שנכון לנו, לא לאורך כל הדרמה כמובן או התעודה, אבל במקרה הזה יש לנו באמת איזה סוג של מיקוד בעניין הזה, ואני חושב שתהיה צפייה גדולה מאד ב-18 בחודש מרס.

__יעקב נווה:__ אם בברכות עסקינן, ובאותו נושא, שלוש שורות מעכבר העיר ואני אקריא לכם: חובביו המושבעים של הזמר העברי אינם ישנים ברוב הלילות, לא מכיוון שהם מבלים יותר מדי, אלא בעיקר בזכות שידורי הלילה המעולים של הערוץ הראשון. הופעות נשכחות, זמרים בשיאם, גם ... שכבר לא איתנו מככבים על המרקע בשחור לבן או בצבע דהוי. משפט נפוץ במיוחד ... של צופי הלילה של הערוץ הראשון הוא – איך הייתי רוצה להיות שם. אז למה אני אומרת את זה, מכיוון שדנו גם בשבוע שעבר בנושא של לופ הלילה שמתחיל באחת. זאת

אומרת לוותר על השעה ולשים דברים אקטואליים של חדשות או אקטואליה בין שתיים עשרה לאחת. אני מבקש שוב לשנות את ההחלטה ולהשאיר את הלופ לילה משתים עשרה, אלא במקרים חריגים של דברים חשובים, אקטואליה או חדשות, להשאיר את זה לשיקול דעת שלך, של המנכ"ל, אם זה נראה לכם.

היו"ר אמיר גילת: זה ממש לא אותו נושא כמו שהבטחת. השחלת דבר על רקע מצג שווא של ברכות.

ופא פאהום זועבי: זה ניסיון להשיג דבר במרמה.

היו"ר אמיר גילת: לא עכשיו. יעקב נווה, יש לנו דיון בעוד רגע, בעוד שעה קלה על לוח השידורים, אז זה לא לפה. טוב, אז אני קודם כל מסכם את פרק הברכות בישר כוח. אני חושב שכדאי עוד פעם יחסי ציבור מרביים גם לנושא הזה של הזכייה, גם של האוסקר, גם של ה-30 שקלים לשעה. אנחנו נדבר בהמשך על לוח המשדרים של שנת 2013. אני חושב שפתיחה עם שומרי הסף בתור פתיחת העונה יכולה להיות באמת יופי של פתיח. אנחנו מדברים על עוגנים, תיכף נדבר שנדבר על לוח שידורים, על עוגנים. אני חושב שזה עוגן מוצלח מאד לפתיחת עונת 2013, אבל זה הנושא השני. הנושא הראשון זה האומבוצמן ביקש לדבר איתנו על תלונות הציבור בנושאים הקשורים לתוכן, והוא ביקש להציג מספר דברים דווקא בפני ועדת התוכן, אז בבקשה, דדי.

דדי מרקוביץ: יש לנו הרבה תלונות על דבר שנקרא מסגרות שידור. זה אומר שכשהתחלנו תכנית מסוימת או סדרה מסוימת, איכותית ככל שתהיה, אחרי שבוע מפסיקים אותה, דוחים אותה בעוד שבוע, לוח השידורים משתנה. אני יודע שיש אילוצים, אבל אני חושב שכשמביאים סדרות חדשות וכשרוצים למנף אותן, זה היה מאד בולט בעולם קפוא של ה-BBC וזה היה גם באחוזת דאונטון. אז לנסות ובאמת לשמור על לוח השידורים, כי אנשים רגילים לזה ואנחנו מקבלים על זה המון תלונות. זה אחד.

יעקב בורובסקי: מה זה המון, באיזה מספרים זה?

דדי מרקוביץ: זה יכול להגיע בגלים של 5-6 תלונות בחודש שזה הרבה, כי זה בדרך כלל אנשים שאיכפת לה. זה לא אנשים שדוחים את הדברים האלה הצידה, ואני מניח ש - - -

יוני בן מנחם: 5-6 זה הרבה?

דדי מרקוביץ: 5-6 אני אומר שזה הרבה, יוני - - -

וופא פאהום זועבי: ואלה שכותבים. יש כאלה שיש להם את הבעיה ולא כותבים.

דדי מרקוביץ: אני לא מדבר על טלפונים, אני מדבר על - - -

יוני בן מנחם: אבל לפי מה קבעתם שזה הרבה, יחסית למה?

דדי מרקוביץ: יחסית למה שקורה במשרד, יחסית לתלונות תוכן שקורות על נושאים ספציפיים במשרד.

היו"ר אמיר גילת: שאיך אתה מגדיר את זה? אי עמידה ברצף שידור?

וופא פאהום זועבי: מה שדיברנו קודם.

יעקב בורובסקי: לא, הרעיון הוא יותר ברמת הציפיות. אדם מתרגל לשעה מסוימת, הוא רוצה לפתוח את הטלוויזיה, הוא רוצה לראות את זה באותה שעה.

דדי מרקוביץ: אני גם מזכיר ואומר שיש את כל האפשרויות האלה של הקלטות דרך הממירים השונים.

היו"ר אמיר גילת: צפייה נדחית. בסדר, מצא לנכון האומבוצמן להסב את תשומת לב הוועדה.

וופא פאהום זועבי: אבל אנחנו נדבר על זה, נכון? שזה צריך להיות סוג של יציבות בלוח המשדרים, שזה משהו שאנחנו לוקחים לתשומת ליבנו גם ככה.

היו"ר אמיר גילת: כן.

דדי מרקוביץ: ואני מתייחס לעוד דבר קטן אבל באמת חשוב, דוד גומבוש, ראש יחידת המשדרים שלח לנו מייל היום, שקול המוסיקה משנה את התדר שלו מחר בחיפה. רצוי מאד, לאור לקחי העבר, לנסות ולמנף את זה בכמה שיותר - - -

יעקב בורובסקי: זה בטיפול.

דבורה הנדלר: ליידע את הציבור.

דדי מרקוביץ: כן, כן. אז זהו, זה כולה עשירית אחת - - -

מיקי מירו: זה כבר מהיום נכנס - - -

דדי מרקוביץ: זה מאד חשוב. על קול המוסיקה היו - - -

וופא פאהום זועבי: ....

דדי מרקוביץ: אני מדבר על 40-50 תלונות בשלושת החודשים האחרונים על כל מיני שיבושים ומידעים. זהו בעיקר.

דבורה הנדלר: זה מחמם את הלב שאנשים שומעים.

היו"ר אמיר גילת: שאלות נוספות?

יעקב בורובסקי: אני מבין שאין תלונות על האיכות. איכות טכנולוגית.

דדי מרקוביץ: קודם כל איכות זה דבר שיש הרבה בלבול בין ערוץ 11 ל-511, שאנשים מצפים שכל מה שהם רואים ב-511 יהיה באיכות של HD. צריך להסביר להם כל הזמן שה-HD אחרי הבחירות הופך להיות פרמננטי.

יעקב בורובסקי: אז יש תשובות. זאת אומרת אנשים רוצים לדעת למה אנחנו לא עוברים ב-HD.

דדי מרקוביץ: אנשים רוצים לדעת למה יש הבדלים כאלה. למשל, אני אתן לך דוגמא, למשל במשחקי כדורגל שהשידור הוא ב-HD, ואחר כך עוברים לאולפן הרגיל, בבועטים, יש ירידת איכות משמעותית ואנשים לא מבינים איך זה קורה. אבל זה דבר שייפתר.

היו"ר אמיר גילת: אתה רוצה לומר משהו?

מנחם גרנית: האומבוצמן ואני נפגשנו בשבוע שעבר. יש עוד נושא - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, חכה רגע. בוא נגמור את הנושאים האלה.

דדי מרקוביץ: אם זה קשור לתלונות, אז אולי כדאי - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, אני מסכם מה שעד עכשיו. תראו, לגבי עמידה בזמנים, אני חושב שדיברנו על זה לא מעט ואפילו קבענו בזמנו את ה-11.11.11 כתחילת השינוי ברשות השידור בערוץ 11 וזה היה שינוי פנימי. זה הרגע שבו התחלנו לעבוד לפי לוח שידורים שאחד העקרונות שלו היה באמת עמידה בזמנים. אני חושב שטוב עשינו שהרצנו את זה ככה במשך השנה האחרונה, ולקראת הלוח המדובר עכשיו של מרס, שהוא יעורר מן הסתם עניין רב, הזכרתי את שומרי הסף, הוזכר ה-HD, כל הפירות הראשונים של הפקות המקור. זה יהיה הלוח הראשון בעצם שאנחנו יכולים להתחיל להתגאות בו, ותיכף נדבר על זה, זה גם לוח שהוא עדיין לא הלוח המושלם, אבל יש בו יותר פירות גם תוכניים וגם טכנולוגיים, ואני חושב שצריך לעשות כל מאמץ באמת לעמוד על הדקה. הזכירו פה גם את הצפייה הנדחית. אני עצמי מקליט הרבה מאד תכניות ואני יכול להעיד שיש הרבה פספוסים של תכניות. אני רואה אותן לא מהתחלה, יואב. יש הרבה תכניות שאני שם להקלטה ולא רואה אותן מהתחלה, יש פספוסים בהתחלה. אמנם דרמטית יש שיפור, אבל עדיין זה לא מספיק. אני חושב שעד מרס אנחנו חייבים להתרגל לזה. במבט יש הקפדה שלא חורגים מהזמן, נכון? פשוט ששעה תהיה שעה. להיות בריטיים בעניין הזה, שכל תכנית תתחיל בזמן. אני אומר שוב, יש שיפור עצום לעומת העבר, וזה צריך להיות נר לעינינו לאור מרס, שבאמת אנחנו נוכל להתייצב ששעה זה שעה ולקחת בחשבון את כל המרכיבים, פרומואים ודברים אחרים. זה לגבי הדבר הזה. לגבי ה-HD, אז פה אני רוצה שתי הערות. אחת, באמת יש חוסר מודעות ואנחנו כולנו יחסית מעורים, וגם לי קורה שאני שוכח שאפשר לראות את התכנית ב-511 ולא ב-11. אני חושב שעוד פעם, מצדי גם מחר בבוקר, אבל קל וחומר לקראת מרס, לא מספיק הסימן שיש עם הלוגו של הערוץ ו-HD. אני חושב שכדאי לכתוב, פשוט בעברית ברורה – השידור משודר במקביל ב-HD בערוץ 511. זו הערה ראשונה. דבר שני, יש לנו בעיה רצינית מאד עם החינוכית. אני הייתי שמח אילו הערוץ המרכזי של הטלוויזיה הישראלית היה ב-511, זאת אומרת כשאתה לוחץ על 11 אתה מקבל את 511. הבעיה שיש לנו שותפים לאפיק שקוראים להם הטלוויזיה החינוכית,

שהשידורים שלהם הם לא ב-HD, מן הסתם. ולכן זה במילים לא אקדמיות – תוקע אותנו.

יעקב בורובסקי: לא כדאי לשכנע אותם לעבור ל-HD?

היו"ר אמיר גילת: אני לא יודע אם הם יכולים. אין להם רפורמה. רגע, אם יש דיווח אני אשמח, כי בדיוק רציתי לבקש שבמסגרת המגעים עם הטלוויזיה החינוכית, ילובנו מספר דברים. אחד, כבר דיברנו על זה בעבר, זה שעות השידור. זאת אומרת כרגע השעות הן שמונה בבוקר חינוכית עד שלוש וחצי. בשלוש וחצי זה עובר אלינו עד חמישה לחמש. בחמישה לחמש זה חוזר אליהם לערב חדש עד חמש שלושים וארבע, זו שעה מאד טלוויזיונית; ואז זה שלנו מחמש שלושים וארבע עד שמונה בבוקר למחרת. עכשיו, אם לא די בצרה הזאת, גם בתוך ערב חדש רואה הצופה שני לוגויים, אחד של 23 ואחד של 11, ושיא השיאים זה שהמגיש של ערב חדש, בשעה חמש שלושים וארבע אומר לצופים שלנו בואו תמשיכו איתנו לערוץ 23. אז הדבר הזה, הצבענו על זה גם בפני מבקר המדינה שהתארח ברשות לפני שבוע, ואני התרשמתי ככה שהוא כן הולך לבדוק את הנושא החינוכית. אבל בלי קשר הטלוויזיה החינוכית היא יחידת סמך של משרד החינוך והדבר הזה, השותפות הזאת עושה לנו צרות צרורות מבחינה תדמיתית, מבחינת חוסר בהירות – מה שלנו מה שלהם, השעות המשונות שהצבעתי עליהן וכו' וכו'. אז אלף דיברנו בעבר והייתי שמח לקבל דיווח אם היה משהו עם החינוכית בעניין הזה, ובהקשר הזה גם את מה שאמרתי על ערוץ 511. בבקשה מושון.

מושון מצליח: אני אתחיל עם ערוץ 511. בצמוד לזה שאנחנו עוברים ל-HD כמעט מלא לאחר הבחירות, כלומר שגם מבט וגם כל התכניות יהיו ב-HD, אנחנו מדברים עם הלימודית ואנחנו צריכים לבשר שהם הביעו נכונות שאנחנו נעשה את המיתוג בעצמנו. היום המיתוג נעשה על ידי בזק. הם מנוותים בינינו לביניהם.

היו"ר אמיר גילת: מיתוג מבחינת חיווט החוטים, לא מיתוג הערוץ.

מושון מצליח: אצל מי היד על השיבר? כלומר, מי זה אותו אחד שמעביר מימין לשמאל. אז קיבלנו את ההסכמה שלהם.

היו"ר אמיר גילת: שזה יהיה אנחנו?

מושון מצליח: שאנחנו נעשה את זה.

היו"ר אמיר גילת: כרגע זה הם?

מושון מצליח: לא, כרגע זה בזק. כרגע אני צריך לאשר לבזק שאני מסכים להעביר ללימודית ולהיפך, שהלימודית צריכים לאשר.

היו"ר אמיר גילת: זה מתקשר גם לאירועים חדשותיים.

מושון מצליח: הכל, הכל.

היו"ר אמיר גילת: תמיד אני נותן את הדוגמא שגם אם פורצת שריפה בכרמל, דוגמא אמיתית, באחת עשרה בבוקר, זה 20 דקות גם אם החינוכית מסכימה מיד. אוקי, אז זה גם יפתור את הבעיה הזאת, נכון?

מושון מצליח: זה יעזור לנו לפתור גם את הבעיה הזאת. עכשיו, מהרגע שהמיתוג יהיה בידינו והיד שלנו תהיה על השיבר, אנחנו גם מדברים על הכבלים ועם YES. בן אדם שיילחץ 11 יקבל 511.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. ממתי זה יהיה?

מושון מצליח: מאחרי הבחירות. אנחנו כרגע בעשייה. אגב, כמו שזה קורה היום למי שיש YES בבית והוא למשל לוחץ 1, הוא מקבל בעצם את 501 ב-HD.

היו"ר אמיר גילת: אז יש עוד, אם אתה לוחץ על 3, אתה מקבל את ה-HD 3.

מושון מצליח: כן, זהו. אז זה מהבחינה הזאת שזה מאד מקדם את איכות השידורים, שאנחנו עוברים מיום ליום ליותר ויותר HD.

היו"ר אמיר גילת: מצוין. אז מה שאתה אומר שמהשבוע הבא, אחרי הבחירות זה שבוע הבא, עוד שבועיים, לא משנה. מה-1 בפברואר, ברגע שאתה תלחץ 11 אתה מקבל את ה-HD?

מושון מצליח: כן.

היו"ר אמיר גילת: יפה. ומה יראו ב-511, את הרגיל או גם HD.

<u>מושון מצליח:</u> גם. אין, אתה לא תראה יותר, זה כמו ב-YES היום, אתה מקבל רק ב-HD. אנחנו כאילו הופכים לערוץ HD, על אף שיש לנו עדיין חומרים שהם עדיין לא ב-HD, אבל אתה תקבל הכל ב-HD.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> ואיך זה מופיע כשהחומרים לא ב-HD?

<u>מושון מצליח:</u> לא באיכות HD. יש הבדל.

<u>יוני בן מנחם:</u> כמו שראית עד היום.

<u>מושון מצליח:</u> אלף, יראו את זה הרבה יותר טוב כי השידור הוא דיגיטלי בעצם ולא אנלוגי. וגם חומר שהוא במקור אנלוגי ולא טוב, ברגע שאתה משדר אותו ב-HD, אתה רואה אותו יותר טוב. אתה לא מאבד שום דבר בגלל השידור האנלוגי שמוריד לך מהאיכות כל הזמן.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תגיד, אז בשעות של החינוכית זה יהיה אנלוגי?

<u>מושון מצליח:</u> כן.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> ומחמש שלושים וארבע זה עובר. עכשיו, האם דובר איתם גם על שעות השידור המוזרות.

<u>מושון מצליח:</u> זה עניין של ממירים בסך הכל, התקנת ממירים בדרכים, זה הכל.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> עכשיו, דיווחתם בעבר שאתם במגעים איתם לגבי - - -

<u>מושון מצליח:</u> לא ידעתי שזה יעלה. אני ויואב היינו במגעים עם החינוכית לגבי איזה שהוא רצון לחלק את שעות השידור יותר נכון. הייתה איזו שהיא נכונות, אבל לא היה לזה המשך. אני לא יודע אם יואב זוכר.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי, אז כדאי. נכונות למה?

<u>מושון מצליח:</u> לחלק את זמני השידור.

<u>יואב גינאי:</u> בצורה יותר הגיונית.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אז אני אשמח מאד אם זה יהיה. כדאי להמשיך את זה ולהגיע איתם להבנות, שיהיה לנו רצף. אני בכלל אשמח שהם יעופו משם, אבל זה לא תלוי בנו. יש להם את ערוץ 23, למה הם צריכים להתנחל אצלנו?

<u>מושון מצליח:</u> הם מתנחלים גם בערוץ 2 וגם בערוץ 10.

<u>יואב גינאי:</u> בשלושה ערוצים.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> אבל יש להם הסכם?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בשביל זה צריך סיכומים עם השר הממונה, זה שר החינוך, אז אחרי הבחירות נטפל בזה. אבל בינתיים במישור שלנו, אם אפשר לפחות את החמש וחצי, דיברנו על זה בישיבה הקודמת, שלא יהיה חמש שלושים וארבע, ואם אפשר גם שעות ברצף, אז זה יעזור מאד.

<u>מיקי מירו:</u> רק בדקתי לגבי קול המוסיקה, מה שהעלה האומבוצמן, אז נותנים לי דיון בחדשות על זה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי. כן, מנחם.

<u>מנחם גרנית:</u> במחשבה שנייה זה לא קשור לתוכן, מה שדיברנו קודם.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי. דדי, עוד משהו?

<u>דדי מרקוביץ:</u> לא.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> טוב, אני עובר עכשיו לנושא לוח השידורים של שנת 2013. אנחנו בישיבה מוקדמת, או שאני אגיד את זה ככה: אני רואה בזה נדבך נוסף לדיונים שלנו לגבי לוח השידורים. אני אזכיר גם בפורום הזה שהתחלנו עם עקרונות תכנית העבודה, ובעצם בפעם הראשונה, ככל שגם זקני השבט זוכרים, ההנהלה הציגה למוסדות תכנית עבודה של הטלוויזיה ושל הרדיו, לשנת 2013. אישרנו את העקרונות, הפצנו אותם גם בצורה מרוכזת לקראת הישיבה היום. השלב הבא היה אישור עקרונות ההתקשרויות לשנת 2013, שזה לא קשור ללוח השידורים, זה יבוא לידי ביטוי בסוף 2013 ובלוחות שידורים של 2014, 2015 וצפונה. והיום בעצם אני רוצה לעשות את הדיון הראשוני על לוחות השידורים של חורף 2013. במקור אני מזכיר, היינו אמורים להתחיל בינואר, צצו הבחירות, הייתה הערה נכונה מאד של המנכ"ל שאין טעם להתחיל לפני הבחירות בלוח שידורים חדש ודחינו את זה ל-1 בפברואר. אני מבין שיש כאן את כל הלוח?

<u>יוני בן מנחם:</u> בעיקרון כן.

יואב גינאי: בעיקרון כן, אבל אני לא חושב שזה נכון לצאת עם לוח מיד בעוד שבוע, כשאין לנו שום יחסי ציבור.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני מדבר על 1 בפברואר. אוקי, זאת אומרת שכרגע מונחת בפנינו בקשה לדחות את הלוח ל-1 במרס. אני שוב אומר, וגם שלחתי על זה מכתב למנכ"ל ואנחנו תמימי דעים לגבי הנושא הזה. אני חושב שאסור להעלות יותר תכניות ללא יחסי ציבור ראויים, ואני לא מדבר דווקא על דוברות, וזו טעות שחוזרת על עצמה. יחסי ציבור זה לא רק הודעה לעיתונות. יחסי ציבור זה מכלול של נושאים, בין אם פרסום בתשלום, בין אם שימוש במדיה הדיגיטלית ועוד אמצעים אחרים, שזה לא רק הדוברות הקלאסית; ואני יודע שהמנכ"ל הוציא הנחיה ברוח הזאת גם ליחידות השונות. אז תיכף נדון גם בתאריך. אני חושב שקודם נשמע את העקרונות. זה העקרונות כבר של הלוח עצמו, לא של עקרונות תכנית עבודה שנתית. אני מבקש מיואב להציג את העקרונות. עוד פעם אני אומר, אישרנו עקרונות שנתיים וזה מופיע בחומר ששלחתי לקראת הישיבה. מזה ההנהלה גוזרת את לוח השידורים העונתי. אז הדיון היום הוא על לוח השידורים של חורף 2013. כן.

יואב גינאי: אוקי, אנחנו מתבססים בעצם, כפי שכאן הודרכנו, על חמש רצועות שמקיפות בעצם את היום, אני מדבר כרגע על ימי החול. רצועה ראשונה, רצועת המשפחה והפנאי, כך אנחנו קוראים לה. היא מתחילה מבחינתנו בשבע, סליחה היא מתחילה בחמש וחצי.

היו"ר אמיר גילת: חמש שלושים וארבע כרגע, אלא אם תפתרו את הבעיה.

יואב גינאי: חמש שלושים וארבע. אנחנו רוצים לשמר ברצועה הזאת את החדשות, ליצור תכנים שיהיו תכנים שיתאימו לקהל שהוא קהל של משפחה ורוצים לשלב כאן גם את מחלקת הילדים והנוער עם תכנים משלה, וליצור בעצם אולפן פתוח שינווט בין אורחים באולפן לבית התוכניות שאנחנו נשים, עד השעה שמונה דקות לשמונה. בין התכניות שנמצאות שם – טסט ראשון לנהגים, יש לנו את הסימפסונים.

היו"ר אמיר גילת: זה לא לנהגים, זה לחובבי רכב, זה לא אותו דבר .

דבורה הנדלר: זה לא תכנית לבני נוער של זהירות בדרכים.

יואב גינאי: לא, אבל אנחנו בהחלט ... לערב אותם. אנחנו יוצאים עם מגזין תרבות ובידור. אני מדבר כרגע על הרצועה שמחמש וחצי עד 19:52.

היו"ר אמיר גילת: בוא רגע נפריד את זה. אני גם מזכיר לחברי הוועדה שאנחנו במסגרת הדיון על העקרונות ביקשנו מההנהלה להציג חלופות לחמש וחצי עד שבע. אז בוא נפריד בין שבע ואני אגיד למה. בואו נדון כרגע רק על חמש וחצי עד שבע, מהטעמים הבאים: אלף, כרגע זו רצועה שאצלנו כרגע לא הצליחה להתרומם. הרצועה הזאת היא כבר יותר מחצי שנה משודרת ...ערב טוב ישראל בהפקת חטיבת החדשות. הרייטינג שם נמוך מאד יחסית, בסביבות 1.7, נכון נועם, או מישהו שיודע פה, תקנו אותי. בסביבות ה-1.7 רייטינג. היא נמוכה מאד ביחס לערוצים המתחרים – 2 ו-10 בשעות האלה. אני חושב שאנחנו חייבים לעשות, וגם דיברנו על זה בדיון העקרונות ולכן ביקשנו מההנהלה להציג חלופות. לכן יואב, נאמנים להחלטתנו, אני רוצה להתמקד כרגע בחמש וחצי עד שבע. דיברנו למשל על אפשרות כמו שאתה אומרת להקצות את השעה הזאת לא לחדשות ואקטואליה, כפי שעושים הערוצים המסחריים וכנראה ביתר הצלחה, אלא למשהו אחר שייבדל אותנו כשידור ציבורי. הזכרת את הנושא של נוער משפחה וכו'. אנחנו דיברנו בישיבה הקודמת על דרמה לנוער שיכולה להיות משודרת ברצועה כזאת ואני רוצה שנפריד את הדיון בין חמש וחצי עד שבע לשבע עד שבע חמישים ושתיים כי שבע עד שבע חמישים ושתיים זה עולם אחר, שקשור למקפצה למבט גם.

יואב גינאי: אני מאמין, אגב תוך צפייה בנתונים, בעצם יש כאן רייטינג שהוא מצטבר. כלומר, הרייטינג שמתחיל בשעה נגיד 17:34, מצטבר וזה מרוץ לקראת מבט.

היו"ר אמיר גילת: נכון.

יעקב בורובסקי: למה שלא נתחיל בחמש?

היו"ר אמיר גילת: ערב חדש.

יעקב בורובסקי: למה שלא תבנה על החינוכית?

יואב גינאי: מאיזו בחינה?

יעקב בורובסקי: שהרייטינג יתחיל לכאורה בחמש. המבזק הוא שלנו. אני בכל זאת חושב שזאת תכנית אקטואליה שיש לה קהל קבוע.

וופא פאהום זועבי: אבל אתה מייחס את זה יותר לרייטינג - - -

היו"ר אמיר גילת: ... לרעתנו.

יואב גינאי: כלומר להתחיל את הספירה מחמש?

יעקב בורובסקי: כן. לקחת בחשבון שיש קהל נמוך, אבל קהל שכבר מרותק לערב חדש.

יואב גינאי: אז זה מה שניסינו לעשות עם ערב טוב ישראל.

יעקב בורובסקי: לא אמרתי. יכול להיות שאם אנחנו יודעים לפלח את סוג הקהל הזה, אנחנו מתחילים לבנות דרכו. נניח תכנית שמתאימה לקהל הזה, סתם אני אומר. זה קהל שמאופיין כמבוגרים עד מבוגרים מאד, ואתה אומר שאם תצליח לתת לקהל הזה, סתם, ממש סתם, שידור של הפילהרמונית או משהו קלאסי, הקהל הזה נשאר נאמן. אבל סתם, ממש שלא תתפוס אותי.

יואב גינאי: הקהל הזה נשאר איתנו בכל מקרה.

מושון מצליח: לא, לא, יש פה ניגוד אינטרסים.

היו"ר אמיר גילת: זה גם לא הרבה קהל.

מושון מצליח: לא רק שהם בינינו ובין הלימודית, הם בתוך השידור מזכירים יותר מפעם אחת – בואו תעברו איתנו לערוץ 23.

יעקב בורובסקי: אז אתה תהיה אטרקטיבי שלא יעברו.

היו"ר אמיר גילת: אז אמרתי את הבעיה.

מושון מצליח: אתה לא יכול לבנות על הקהל הזה.

יעקב בורובסקי: אם אתה רוצה להתחיל את הספירה מ-17:34 זה - - -

היו"ר אמיר גילת: לא, רגע, אני רוצה ... את הבעיה. למשל, במסגרת הדיבור עם החינוכית על מה שהוגדר פה חילופי שטחים, הייתי מציע לחינוכית

תסיימו אתם בארבע, או בארבע וחצי, תנו לנו את השידור בארבע וחצי. תעשו את ערב חדש בארבע.

יעקב בורובסקי: בסדר, תראה, אם אפשר לעשות את זה. אני לא מאמין שאפשר כי לפני כמה דקות דיברתם על הרגלים. אבל אני אומר, קהל נמוך, 1.7, או 1.1, 0.9, זה בכל זאת איזו שהיא פלטפורמה שאיתה אתה יכול. אם יואב אומר שהיא בכל מקרה נשארת אצלנו, אז אתה צודק, אז זה דיון אחד.

יואב גינאי: אני מאמין שכן, למרות שבאמת התחרות היא מאד קשה.

יעקב בורובסקי: צרכן אקטואליה, אחרי שהוא גומר ערב חדש הוא רץ לראות את שש עם עודד ואחרי זה את לונדון וקירשנבאום, או את מה שבמקביל באותה שעה.

היו"ר אמיר גילת: אז אני חוזר על מה שאמרתי. אני חושב שאנחנו צריכים לבדל את עצמנו ברצועה הזאת. הניסיון של האקטואליה, ואפילו אקטואליה רכה לסוגיה ולמיניה, עם ויצטום ובלי ויצטום וכן חדשות ובלי חדשות, אני חושב שזה לא התרומם ואני מדבר על ניסיון מצטבר, לא רק מחודש מאי.

וופא פאהום זועבי: למרות שהוא טוב, ויצטום.

היו"ר אמיר גילת: אין לי טענה אישית לויצטום, להיפך אני אמרתי.

וופא פאהום זועבי: אם יש מישהו שיתפוס לך זה הוא.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. ולכן אני אומר שההחלטה העקרונית שלנו צריכה להיות, ואני אשמח לשמוע מה אומרת ההנהלה, האם באמת זה רצועה, בהנחה שהם מסכימים שזה צריך להיות משהו מבדל. אז עכשיו בידול יכול להיות או נוער, ילדים ונוער, משפחה, משהו כזה. או למשל אני אתן דוגמא אחרת, להתמקד רק בחדשות מקומיות. זאת אומרת להשאיר את המסגרת של האקטואליה, ואולי לא בדיוק אקטואליה, ושהתכנית הזאת תוקדש אך ורק לחדשות מקומיות ודיווחים מהפריפריה, ובמקום עוד פעם שמישהו ידבר על הבחירות, אז שידבר על בעיות החינוך בשדרות, או על איזה סיפור מיוחד שהיה בקריית שמונה.

<u>יואב גינאי:</u> אני חושב שחדשות פריפריה הן בעייתיות מאד, משום שהן מעניינות רק את - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> זה לא חדשות. אני מדבר על תכנים מהפריפריה, לא חדשות. לא מתיימר לעשות חדשות.

<u>יואב גינאי:</u> אני חושב שחדשות זה חדשות זה חדשות. כלומר גם אם הן מהפריפריה או לא מהפריפריה. אני חושב שהניסיון שלנו ללכת דווקא לתחום המשפחה, צופות, מה שנקרא באספקט הרחב של המילה, הוא נכון מהבחינה הזאת, ואם אנחנו מגייסים לדבר הזה מגישים שיכולים להתאים לדבר הזה ולעסוק בצרכנות ולעסוק בנושאים שקשורים למשפחה, לפסיכולוגיה וכו' וכו', זה יכול להיות פתרון שיכולים לנסות אותו. אני מאמין שאין פתרון לדבר הזה בערוצים המקבילים. הניסיון הזה שלנו לדעתי צריך לבוא ביחד עם חדשות, אני חושב שלא צריך להימלט מזה, בהחלט צריך לשלב גם אקטואליה, אבל - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> במבזקים או בתור תוכן?

<u>יואב גינאי:</u> צריך למצוא את התוכן הנכון, אבל אני אומר בעיקרון האקטואליה לא צריכה להיעלם פתאום. היא צריכה להיות במקום הזה, אבל המעטפת צריכה להיות שונה. כלומר, אם מדובר פה על אולפן שהוא אולפן ביתי שמתוכו יש מגיש או מגישה או מגישים שמגישים את הדברים האלה וגם פונים לאקטואליה וגם פונים לפסיכולוגיה, וגם פונים לדברים נוספים, זה מקום שאני מאמין בו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי. אני בהחלט בעד לנסות את הרעיון הזה, גם נורית ירדני ביקשה שאני אייצג אותה, שחסרה תכנית חינוך.

<u>דבורה הנדלר:</u> בוודאי, בעד המשפחה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> ומשפחה ופסיכולוגים וכו'. אז אפשר לחשוב על שילוב התכנים האלה. אני פה מייצג אותה, לא מביע את דעתי בתוך הדבר הזה. היא התנצלה שהיא לא יכולה להגיע. היא מדברת על תכנית לחוד, אני כבר עושה את האינטרפרטציה שלי.

יואב גינאי: אני מאמין שאפשר לכלול את כל הנושאים האלה, גם צרכנות, גם פסיכולוגיה - - -

היו"ר אמיר גילת: בהפקה פנימית?

יואב גינאי: אנחנו מדברים על הפקה פנימית.

היו"ר אמיר גילת: כי כמו שאתה יודע איך לך תקציב להפקה אחרת.

יואב גינאי: כמובן הכל בכפוף לתקציב נאות שיינתן לדבר הזה, כי אנחנו רוצים באמת להביא טאלנט או טאלנטית מהשורה הראשונה שיגישו כזה דבר, נצטרך תקציב.

דבורה הנדלר: אפשר דרמה לילדים.

היו"ר אמיר גילת: אז אנחנו מדברים בעצם על אולפן פתוח מחמש וחצי עד שבע כרגע, שבתוכו משולבים גם החדשות לנוער וגם הדרמה לנוער וגם פדיקור-מניקור.

ווּפא פאהום זועבי: כן, סוג של תכנית בוקר של הערוצים האחרים.

יואב גינאי: פחות פדיקור-מניקור, אלא יותר - - -

היו"ר אמיר גילת: חינוך ופסיכולוגיה.

יואב גינאי: חינוך ופסיכולוגיה.

היו"ר אמיר גילת: כשקהל היעד זה ילדים, נוער והורים?

יואב גינאי: אנחנו קוראים לזה משפחה. זה יכול להיות גם לסבא ולסבתא, וזה יכול גם לילדים וזה יכול להיות גם להורים, ואני מאמין שאפשר למצוא אולפן כזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, וזה משהו שהוא ייחודי לנו.

יואב גינאי: זה משהו שהוא ייחודי לנו.

היו"ר אמיר גילת: זאת אומרת יהיו שם נגיעות אקטואליה, אבל הארד קור הוא לא אקטואליה.

יואב גינאי: בדיוק.

וופא פאהום זועבי: אמיר, זה לא ייחודי לנו. זה ייחודי לנו שאנחנו לוקחים את זה בשעה הזאת, כי זה בערוצים האחרים משודרות בשעות הבוקר כאלה תכניות. אבל אם אתה מביא את זה - - - -

היו"ר אמיר גילת: לא, לא בדיוק, לא בדיוק. בבוקר משודר יותר פדיקור-מניקור והיא לא פונה לילדים ונוער. פה את מדברת על משהו שפונה לילדים, נוער, הורים, וסבא וסבתא.

וופא פאהום זועבי: זה גם אקטואליה, הכל ביחד. מעין מיקס של תכניות בבוקר.

היו"ר אמיר גילת: אבל אני מזכיר לכם שכשאישרנו את ערב טוב ישראל, בעצם קראנו לזה תכנית בוקר בערב. וזה לא היה. זה לא התרומם.

מושון מצליח: זאת הייתה הכוונה.

וופא פאהום זועבי: כי זה לא אותו פורמט.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו מדברים פה בעצם על מקצה שיפורים לערב טוב ישראל. זאת אומרת הרעיון נשאר אותו רעיון. הביצוע סטה מההחלטה ולכן עכשיו אנחנו חוזרים בעצם להחלטה המקורית, של תכנית - - -

מושון מצליח: נתנו אז לחטיבת החדשות ובאופן טבעי הם הולכים על הדברים - - -

היו"ר אמיר גילת: מדברים חדשותית. אוקי, אז זה יהיה בהפקת חטיבת התכניות.

יואב גינאי: זה יהיה בהפקת חטיבת התכניות, ביחד עם החדשות ועם כל התחום האקטואלי.

היו"ר אמיר גילת: בסדר, אני דיברתי קודם, רק בורו לא היה ואולי גם אחרים, שצריך לנסות ולשאוף להגדיל את התקציב של ההפקות הפנימיות. זאת אומרת אנחנו אישרנו בישיבה מוקדמת היום את מינון ההשקעות בהפקות מקור. אמרנו שלצערנו הרב תהיה אפילו ירידה השנה בהפקות מקור, משום שאגרת הטלוויזיה יורדת. אנחנו מקבלים את הפיצוי באמצעות התוספת המיוחדת, אבל אני חושב שאנחנו, בהחלטות הפנימיות שלנו לא צריכים לרדת מההשקעה ולהשלים את

הסכום החסר או בהתקשרויות חיצוניות או בהפקות פנימיות, והנה דוגמא בולטת לאיך אנחנו יכולים בתוך הבית לעשות גם תכניות חשובות.

יעקב בורובסקי: אני חושב שכדאי לחשוב על דמויות מיוחדות מתוך הרשות. אתה מדבר על טאלנטים וככה, זה כבר נראה לי בעייתי, אבל דמויות מיוחדות מתוך הרשות, שהן דמויות שמושכות קהל, תשומת לב. עוד פעם, אני אומר שם, אבל אני מתכוון לא לאיש, אלא - - -

דבורה הנדלר: כדוגמא. כמשל.

יעקב בורובסקי: בדיוק. לא לאיש. אתה לוקח הפכים כמו ז'וז'ו אבוטבול או עוד מישהו בתחום של מה שאני מדגים - - -

וופא פאהום זועבי: זה לא לשעה הזאת.

יוני בן מנחם: אתה רוצה להרוס לנו את הרייטינג?

יעקב בורובסקי: אני ידעתי שתבוא התגובה.

היו"ר אמיר גילת: הוא מדבר על חשיבה מקורית מחוץ לקופסא.

יעקב בורובסקי: ידעתי שתבוא התגובה הלא נכונה.

היו"ר אמיר גילת: לא שז'וז'ו יגיש פינת חינוך ופסיכולוגיה.

יעקב בורובסקי: ידעתי שתבוא התגובה הלא נכונה. אתה אני מקווה מבין מה אני אומר. אני לא אגיד מי, כי זה באמת לא מעניין. אבל זאת שעה שמי שיכול לעשות את התכנית זה גם התוכן שלה, אבל גם מישהו שיודע למגנט את הצופים. ברור שבתוך זה גם כישרונות צעירים וככה. להיזהר מלהפוך אותה לתכנית עתירת משאבים. ככל שיהיו שם אנשים יותר אהובים, ככה התכנית תצליח יותר. אתה תביא, סתם אני אומר עכשיו, עוד פעם לצד השני, מבלי לפגוע חס וחלילה, תביא את טל ברמן או מישהו שהוא מאה אחוז מהמשבצת האחרת, אתה בבעיה. תביא אנשים מתוך הרשות, טלוויזיה, רדיו. תחפשו את זה ולייצר הרבה קהל, וכמובן להריץ אותה. זו תכנית מאד חשובה - - -

וופא פאהום זועבי: יהורם גאון - - -

יעקב בורובסקי: כי אתה צודק שהיא בונה את הרייטינג.

היו"ר אמיר גילת: תראה בורו, אני חושב שאתה צודק בהערה כללית. שוב, לא ניכנס לפרסונות, במידה ויש.

ווּפא פאהום זועבי: תמצא הפרסונה המתאימה – מה טוב. אם לא – אז - - -

היו"ר אמיר גילת: בדיוק. כי ניסינו כל מיני וריאציות בתוכו, וזה לא תמיד עבד.

יעקב בורובסקי: תאמין לי שברשות יש כוחות מצוינים, צריך לתת להם לרוץ. אנשים רעבים יודעים להביא תוצאות.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. במידה ויש אנחנו תמיד נעדיף. זה כמו מכרז פנימי ומכרז חיצוני. אם יש מבפנים – תמיד נשמח.

דבורה הנדלר: כמה זמן הניסוי הזה?

היו"ר אמיר גילת: שנייה, שנייה. תראו, גם צריך לנסות להימנע ממחטפים והחלטות נמהרות. זאת אומרת, גם אם אנחנו מחליטים עכשיו על הרצועה הזאת, אני חושב שמראש בואו נסכים שאנחנו נותנים לה זמן, כי לוקח זמן לרצועה להיקלט, להיטמע. זאת אומרת אי אפשר להגיד אחרי חודשיים – הרייטינג היה 1, 1.7, זה לא עשה כלום.

יעקב בורובסקי: לא, אתה תגיד את זה לקראת סוף החורף, כי אנחנו עכשיו מאשרים את לוח השידורים לחורף.

היו"ר אמיר גילת: נכון, אבל לא חודשיים אחרי שזה עלה.

יעקב בורובסקי: אז חודשיים זה כבר פרק זמן שאתה רוצה לראות תוצאות. בחודשיים אתה רוצה לראות תוצאות. אתה יכול להגיד שזה לא הגיע לשיא, אבל אתה רוצה לראות שזה - - -

היו"ר אמיר גילת: תחילת המגמה.

יעקב בורובסקי: נכון.

ווּפא פאהום זועבי: מגמת עלייה.

היו"ר אמיר גילת: אבל בכל מקרה, אני חושב שזו תהיה טעות אחרי חודשיים להוריד את זה. אני כבר אומר את זה מראש, לפני שאני יודע מה נבחר.

יוני בן מנחם: רק אם היא תיכשל.

יואב גינאי: צריך ... כמובן ברוח גבית רצינית של יחסי ציבור.

היו"ר אמיר גילת: ברור, ברור.

יעקב בורובסקי: זה אינטרס שלנו לצופים.

היו"ר אמיר גילת: אז אם אני מסכים, אני חושב שאנחנו הולכים לקבל פה את ההחלטה על אולפן פתוח שמיועד למשפחה, שתכלול, ואני אומר את זה בסדר הפוך, שתכלול פינות המתאימות לקהלי יעד ילדים, נוער, משפחה, עם נגיעות, אני חושב שזו תהיה טעות אם נהפוך אותה עוד פעם לתכנית אקטואליה. עם נגיעות. אני עוד פעם אומר בכוונה את הפריפריה. כן לשלב את הפריפריה, כן לשלב את רשות השידור, תיכף גם נדבר על העניין הציבורי.

יעקב בורובסקי: הנה, זה כתוב לי, אתה רואה?

היו"ר אמיר גילת: כן, אני מכיר אותך.

יעקב בורובסקי: אתה קורא תימנית? אתה קורא הפוך?

היו"ר אמיר גילת: לא, אני ראיתי. אבל אני אומר, גם התכנית הזאת, יש הרי תכנית שאני לא יודע אם מספיק מודעים לה מחוץ לקופסא, שעוסקת בתכני רשות השידור. אני חושב שאם אנחנו מפרקים את מחוץ לקופסא ומשדרים אותה באופן יומי, אנחנו יכולים לקבל את התכנים שלנו לאותו ערב. ודגש כמובן על המדיה הדיגיטלית, שעוד נדבר על זה בהקשרים אחרים. אז אני חושב שמבחינת חמש וחצי עד שבע – צריך עוד להיות כמובן לדקדק ולכייל, אבל נראה לי פתרון יצירתי להתחרות בערוצים המסחריים.

אוקי, שבע עד שבע חמישים ושתיים.

יואב גינאי: שבע חמישים ושתיים זאת הרצועה ש - - -

היו"ר אמיר גילת: שבע? בשבע?

יואב גינאי: עד שבע עשרים וחמש.

היו"ר אמיר גילת: מה בשבע? אלא אם כן אתה רוצה למתוח את האולפן הזה.

יואב גינאי: המטרה שלי למתוח את זה עד מבט.

היו"ר אמיר גילת: את האולפן?

יואב גינאי: כן. שהאולפן יתחיל שם ויסיים עם - - -

היו"ר אמיר גילת: עם המעבר למבט.

יואב גינאי: המעברים יהיו בתוך זה. זה הרעיון.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. בורו, אל תפסידו פה אף ניואנס, זה חשוב. האולפן הפתוח הוא מחמש וחצי עד שבע חמישים ושתיים ובתוכו - - -

יואב גינאי: ובתוכו בואו לאכול איתי, ... באוקטובר. עשינו דברים אחרים שאנחנו משלבים אותם. זה כאמור מגזין תרבות.

היו"ר אמיר גילת: זה עוד יותר טוב. עוד יותר מחדד. זאת אומרת אנחנו מאשרים בעצם עכשיו את האולפן הפתוח מחמש וחצי עד שבע חמישים ושתיים. זאת אומרת זה מתחיל ליצור את הרגלי הצפייה. כשיהיה בואו לאכול איתי, הוא ייכנס כבר לתוך ... הזאת, כשכבר המסד מוכן כבר. אז מה עוד יש?

יואב גינאי: יש לנו עוד תכנית חדשה של בישול ירוק, בישול בריאותי מה שנקרא. תכנית חדשה לגמרי שמפיקים אותה עבורנו חברה חיצונית, התקשרויות וכו'.

וופא פאהום זועבי: מתי זה?

היו"ר אמיר גילת: אלו הפירות הראשונים של השקעות 2012.

יואב גינאי: זה הפירות הראשונים של ההשקעה.

היו"ר אמיר גילת: אבל נגיד לתכנית כזאת לא שווה לתת לה זמן שונה, ולא לגמור אותה בתוך האולפן הפתוח?

יואב גינאי: היא משובצת גם ביום שישי כרגע, אבל אנחנו עדיין בהתלבטות איפה לשים אותה. יכול להיות שאנחנו נעשה שידור חוזר שלה במסגרת הדבר הזה, עבור אנשים שלא ראו אותה ביום שישי.

וופא פאהום זועבי: מתי זה?

יואב גינאי: במרס.

דבורה הנדלר: והיא תשמש מקפצה למבט לחדשות?

היו"ר אמיר גילת: לא. בואו לאכול איתי ישמש מקפצה. כרגע, אם אני מבין את יואב נכון - - -

יואב גינאי: בואו לאכול איתי עוד לא עולה. התכנית עולה רק באוקטובר. ההפקה עכשיו מצטלמת מה שנקרא.

היו"ר אמיר גילת: אז ממרס עד אוקטובר, מה צפוי כמקפצה למבט?

יואב גינאי: אז אני אומר, אנחנו נשים את התכניות החזקות שלנו במסגרת הזאת, שזה טסט ראשון - - -

היו"ר אמיר גילת: אני חושב שטסט ראשון לא מתאים לשעה הזאת.

יואב גינאי: למה?

יעקב בורובסקי: למה אתה פוסל אקטואליה בשעות האלה?

יואב גינאי: אני לא פוסל. אמרתי שזה ישולב עם אקטואליה.

יעקב בורובסקי: נניח תכנית כמו מוקד, משבע עד שבע חמישים ושתיים. מוקד ההיא.

היו"ר אמיר גילת: מוקד הייתי שם בשמונה וחצי.

יעקב בורובסקי: אני אומר, אני עכשיו מסתכל על מה קורה בערוצים האחרים. בערוצים האחרים יש כאלה אקטואליה. אתה יכול לבוא ולהגיד – אני מבדל את עצמי.

היו"ר אמיר גילת: וזה מה שאמרתי.

יעקב בורובסקי: רגע. אבל אז אתה לוקח בחשבון שהערוצים האחרים בונים את עצמם לקראת החדשות. הסיכוי של מי שרואה לונדון וקירשנבאום עד סמוך לחדשות יעבור לראות - - -

דובר: יש גיא פינס.

היו"ר אמיר גילת: ב-10 יש גיא פינס כמקפצה לחדשות, וב-2 יש את תכנית חיסכון כמקפצה. זאת אומרת אנחנו צריכים לעשות משהו אחר.

יעקב בורובסקי: נכון. אז מה הוא האחר?

היו"ר אמיר גילת: האחר אני אומר, כרגע אנחנו מדברים על המסד הזה של חמש וחצי עד שבע חמישים ושתיים, האולפן הפתוח שמיועד למשפחה

ולנוער. אני הייתי שמח אם כבר עכשיו אפשר היה לעשות בשבע עשרים עד שבע חמישים ושתיים חצי שעה שהיא המקפצה. כרגע עוד אין לנו את זה. דיווח יואב שבאוקטובר יהיה לנו את בואו לאכול איתי, שיכול להיות מקפצה טובה למבט לחדשות. ולכן בדיוק מה שרציתי להגיד זה, שכדאי לחשוב אם לא לאפיין את החצי שעה האחרונה שהיא הקריטית מבחינת המקפצה למבט, בכל זאת במסגרת האולפן, אבל משהו יותר ממוקד, נקרא לזה.

יואב גינאי: בסדר, אוקי.

היו"ר אמיר גילת: אז זה עוד טעון מחשבה. שבע חמישים ושתיים עד שמונה וחצי זה מבט, אין פה מה לדבר. פה עוד פעם חסרה לי עדיין התייחסות של חטיבת החדשות, שלא הזמנו אותם כי עבר זמן מועט מהישיבה הקודמת – איך אנחנו מנצלים בצורה המיטבית - אני חוזר לישיבה הקודמת – את השמונה דקות פור שיש לנו. זאת אומרת האם זה רק להגדיל את הכל בשמונה דקות שאני חושב שזה טעות, אלא לראות איך אנחנו מנצלים את השמונה דקות במיוחד ברגעים הקריטיים שבין נגיד 19:56 ועד שמונה וארבע דקות, שיהיה איזה משהו שישאיר את הצופים אצלנו בזמן הפרסומות של הערוץ השני ולא יעברו אליהם. כלומר, זו נקודה שמחייבת מחשבה של חטיבת החדשות, מה עושים עם השמונה דקות ואיך אנחנו משאירים את הצופים אצלנו, שלא יברחו ל-2 ו-10 בשמונה. ואני לא פוסל גם שתהיה אצלנו חזרה על כותרות בשמונה, כדי שבאמת יהיה - - -

מיקי מירו: בעניין הזה אני רוצה להגיד שלגבי הרדיו זה נזק גדול.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. זה לא כרגע.

מיקי מירו: לא, זה נוגע לזה.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. בשמונה וחצי כרגע יש את המוסף היומי. אתה לא קראת מה שכתוב אצלי. תיכף נדבר על מוקד בצורה עכשווית. אני חושב שיש כמה תכניות קלאסית של הטלוויזיה הישראלית, שאנחנו צריכים - - -

יואב גינאי: בומרנג.

היו"ר אמיר גילת: לא להגזים. אבל מוקד אני חושב שאנחנו נותנים היום מוקד בצורה יותר של המאה ה-21. אולי אפילו שאלות מיו-טיוב, או משהו כזה. כשיהיה מדיה דיגיטלית, זה יכול להיות משהו שהוא מגוון ולא שיהיה רק המוסף כמוסף. אז לפחות פעם בשבוע, אני חושב שכן צריך להיות מוקד, אבל זה יותר חטיבת החדשות. ניתן למנכ"ל להתייחס.

יוני בן מנחם: אני חושב שיש את התכנית של גאולה.

היו"ר אמיר גילת: לא, היא במילא מגישה כמה פעמים בשבוע, לא? ביום החמישי אם יהיה מוקד - - -

יעקב בורובסקי: מה, להשאיר את גאולה בשמונה וחצי?

היו"ר אמיר גילת: עוד פעם, אנחנו לא נדבר פה פרסונאלית, אבל אני אומר ברמה של תכנית אקטואליה, מוסף בשמונה וחצי, ארבע פעמים בשבוע.

יוני בן מנחם: לגבי גאולה זה לא עניין של שמות, זה עניין שהיא באמת שמה על המוקד בצורה רצינית. אני אומר, צריך לשקול פה מאד. אין לנו דמות - -

יעקב בורובסקי: אני מוכרח להודות שככל שאני חושב על המשבצת של שבע חמישים ושתיים, נניח תכנית שבשולי הפוליטיקה, פוליטיקה היום. סתם אני אומר עודד שחר, עוד פעם ברמה, באמת בלי שמות, עושה פרומו למבט ונותן תחרות טובה לאחרים. אני חושב שאם אנחנו מצליחים - - -

היו"ר אמיר גילת: עוד פעם, אני אגיד לכם מה הבעיה. אנחנו היום בעמדת נחיתות רבה, עם פער משמעותי. זאת אומרת כל הרצף הזה שדיברנו עליו עד עכשיו, אנחנו באמת נחותים שם ומגיעים אלינו כרגע הפליטים שלא רואים תכנית חיסכון, שזה לא רוב האנשים, וגם אני אשמח אגב אם אנשי הטלוויזיה יעזרו לי עם המספרים ועם הנתונים שבידיהם, והידע. אז אני חושב שלמגנט אותם זה חייב להיות במשהו אחר. אז אמרנו, מול האקטואליה שלהם, שזה בן עמי ולונדון וקירשנבאום, אז שמו את המשפחה והנוער. עכשיו, באוקטובר יהיה את בואו לאכול איתי, שזה משהו אחר, שגם אין לנו ברירה אלא לשבץ אותו בשעות האלה, כי זה אי אפשר לשבץ בגלל ההיבטים המשפטיים והסיכומים, ההסכמים, לפריים טיים. אז

זה כבר שם, שאני לא יודע אם זה רע, כי התכנית זכתה להצלחה, אז זה יכול להיות מקפצה שונה. הבעיה כרגע היא מה בין מרס לאוקטובר, שבתוך זה יש גם חגים וקיץ ופסח, וכו'. זאת אומרת יכול להיות שלא צריך לבנות תילי תילים על השעה הזאת כרגע, כי ממילא אם אתה מתחיל במרס אתה ישר כבר בפסח ו - - -

דבורה הנדלר: אבל יש לך לוח שידורים חדש, אז צריך לעשות משהו אחר.

היו"ר אמיר גילת: אני מוכן לחשוב.

יעקב בורובסקי: אתה מוכרח לחפש בשעה הזאת משהו ממגנט.

היו"ר אמיר גילת: אבל אני אומר, אני לא בטוח שאקטואליה זה - - -

יעקב בורובסקי: אז יכול להיות שלא אקטואליה.

דבורה הנדלר: אבל לא הטסט הזה.

יעקב בורובסקי: יכול להיות שדב אלבאום, ובכוונה אני עושה את זה עכשיו לצד השני. יכול להיות שדבר אלבאום ביום אחד ואפי נצר ביום אחר, סתם. אני ממש אומר את הדברים ככה, ברמה של - - -

יעקב נווה: אפי נצר זה בסדר, אבל למה דב אלבאום?

יעקב בורובסקי: כי אני מחפש למגנט. ביכולת למגנט - - -

דבורה הנדלר: מהפנט, בסדר, למה לא?

יעקב בורובסקי: אתה יודע מה? כן. יכול להיות שכישרונות צעירים מסוג א' או מסוג - - -

יעקב נווה: למה יש תכניות נצחיות?

היו"ר אמיר גילת: עזוב, זה לא. עכשיו אנחנו מדברים על מקפצה. הנושא עכשיו הוא מקפצה למבט.

יעקב בורובסקי: תראה, אני מסכים שדווקא להנהלה צריך להיות כושר יצירתי גדול משלנו, יואב. אני חושב שאם תקיימו דיון בתוככם, פלוס קצת מחקר איזה סוג של קהלים ניתן למשוך, תדעו להביא מוצר טוב. הדבר היחידי שאני ממליץ לכם לא לעשות זה ללכת על תרבות הסמוך ויהיה בסדר, וניתן לזה לזרום ונראה מה קורה.

יואב גינאי: לא, לא, אנחנו בדקנו והקהל הצופה בשעות האלה זה בדיוק הקהל שדיברנו עליו. כלומר יש נשים רבות שצופות בשעה הזאת, על פי המחקר. כלומר משפחה יושבת בבית ולכן אנחנו מנסים להגיע אל הקהל הזה. אנחנו מאמינים שגיא פינס מנסה גם הוא להגיע אל הקהל הזה.

יעקב בורובסקי: תראה, לונדון וקירשנבאום בזמנו זה גימיק - - -

ווּפא פאהום זועבי: אבל שתפס.

יעקב בורובסקי: סופר תפס, אבל הוא בא מהמקום של זקני השבט. היה איזה משהו. אנחנו צריכים את הגימיק וגימיק יכול להיות - - -

דבורה הנדלר: צעירי השבט.

מיקי מירו: כן, הם ... בזמן שאמרו הנוער לשלטון ובדיוק אז הם אמרו הפוך. זה היה הפוך על הפוך.

יעקב בורובסקי: כן, זה תפס. יכול להיות שהגימיק שלנו צריך להיות ב... הציבורי, כי בכל זאת זה שידור ציבורי, עבר, הווה ועתיד. אני לא יודע. צריך לחפש משהו שהוא רעיון שממנו אתה משריין את המשבצת הזאת.

יואב גינאי: פיצוח של המגישים שיהיו אטרקטיביים מספיק מבחינת ה - - -

יעקב בורובסקי: גם האישי אבל גם נושאים.

דבורה הנדלר: גם התוכן.

יעקב בורובסקי: היום אתה כבר לא נשאר בשביל לונדון וקירשנבאום אם הם כבר לא מאתגרים אותך, והם מאתגרים.

ווּפא פאהום זועבי: הם כל הזמן.

היו"ר אמיר גילת: תכנית למשל כמו, סתם עוד פעם כדוגמא, צינור לילה, תכנית שעוסקת במדיה הדיגיטלית, שאנחנו ניתן אותה לקהל אחר, לקהל הצעיר יותר בשבע עשרים, וזה גם יכול להיות מתאים. זאת אומרת באופן עקרוני אנחנו לא מאשרים עכשיו את לוח המשדרים. אנחנו דנים פה ומעבירים את ההערות שלנו, אבל חמש וחצי עד שבע חמישים ושתיים נראה כאולפן פתוח, כשבתוכו צריך לחדד ולפתח את הנושא של המקפצה למבט, של השבע עשרים עד שבע חמישים

ושתיים. עכשיו חזרה למוקד, אז בשמונה וחצי יש כרגע תכנית אקטואליה יומית, זה גם מה שאתם מציעים, נכון?

<u>יואב גינאי:</u> כן.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בסדר.

<u>וופא פאהום זועבי:</u> יש לכם מגיש?

<u>יואב גינאי:</u> למה?

<u>וופא פאהום זועבי:</u> לתכנית הזאת.

<u>יואב גינאי:</u> כן. מגישה. יש כמה רעיונות. לא ניכנס לשמות כרגע. פגשנו מספר מגישים ומגישות.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בסדר, זה כשנאשר לוח משדרים.

<u>יואב גינאי:</u> אנחנו גם לא נגיד שמות.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בסדר, עם אישור לוח המשדרים. שמונה וחצי, אז אלף יש פה את ההערה לבחון את האופציה של מוקד. תבחנו את זה, חטיבת החדשות לא פה, ליום החמישי. תכנית המוסף היא בעצם ארבע פעמים בשבוע במתכונת המזוהה עם המגיש הקבוע שלה, ואני בכוונה מנסח את זה ככה. וביום החמישי אפשר אולי לחשוב על אופציה של מוקד, שזה יהיה ראיון של אחד על אחד. זה דבר אחד. דבר שני, אנחנו אישרנו בישיבה מוקדמת דרמה יומית שתהיה ככל הנראה באוקטובר, אבל שוב, אנחנו דנים כרגע על לוח שידורי החורף, אבל אני רק רוצה שיהיה לכולנו גם פרספקטיבה ארוכת הטווח. אז יכול להיות שבלוח החורף אנחנו כבר נחליף שמונה וחצי למשהו אחר. אוקי, תשע.

<u>יואב גינאי:</u> תשע אנחנו עם רצועה שיש בה ביום שני ספורט.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תתחיל עם יום ראשון.

<u>יואב גינאי:</u> נגיע לראשון. יום ראשון אנחנו עם סדרת טבע בריטית, שאלה הסדרות שמביאות הרבה מאד צופים, ואני הייתי שמח אם נועם יגיד.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כמה זה במושגי רייטינג הרבה מאד צופים?

<u>נעם שגב:</u> כשעולם קפוא עלה הוא התחיל ב-5.6, 5.7.

היו"ר אמיר גילת: זה מה שדדי התייחס בהתחלה. ששודר פרק אחד, ואחר כך היו - - -

יואב גינאי: אלה סדרות מאד מאד פופולאריות.

נעם שגב: עוד שלושה שבועות ישודר הפרק השני.

יואב גינאי: אנחנו בכוונה שיבצנו אותם ביום ראשון ולא ביום שני ביום של הספורט, בגלל שהיא לא ... היה עמוד ענן באמצע.

היו"ר אמיר גילת: עמוד ענן ועמוד כדורגל ועוד עמוד כדורגל. גם הכדורגל כבר לא עושה רייטינג טוב.

יואב גינאי: ביום שלישי יש לנו את פוליטיקה.

וופא פאהום זועבי: אנחנו נצטרך, אני לפחות וזה חשוב, אני נאלצת להתנצל ולצאת, אני צריכה כבר בארבע להיות בחוץ. אז אם אנחנו צריכים להצביע על משהו.

היו"ר אמיר גילת: לא, לא צריכים להצביע.

דבורה הנדלר: אני הולכת בארבע וחצי.

היו"ר אמיר גילת: טוב, ביום ראשון יש לי בעיה עם הסדרה של ה-BBC בשעה הזאת.

יואב גינאי: מדוע?

היו"ר אמיר גילת: כי אנחנו הגדרנו אותה כרצועה ישראלית.

יואב גינאי: אין לנו איפה לשדר אותה.

היו"ר אמיר גילת: למה לא בעשר?

יואב גינאי: משום שבעשר אנחנו עם רצועת דוקו שהיא ישראלית.

היו"ר אמיר גילת: אז למה לא להפוך?

יואב גינאי: יש לנו דברים - - -

היו"ר אמיר גילת: כל החלטה כמובן ניתנת לשינוי, אבל אני מזכיר שבעקרונות אנחנו קבענו שבשעה תשע בערב זה הפריים טיים של הערוץ הראשון,

וכאמירה אנחנו שמים את הפריים טיים בתשע, ושמים שם רצועה של תכנים ישראלים.

יואב גינאי: אני חושב שהסדרה עתירת הרייטינג הזאת היא חשובה לפריים ועבדנו על פי רצועת הדוקו - - -

היו"ר אמיר גילת: לא משנה, עזוב, אפשר להגיד גם דוקו כל יום זה גם בסדר. זאת אומרת יותר חשוב לי פה להבליט את הנושא של רצועה ישראלית מאשר את תוצאות הדוקו. אם אתה שם גם את סיפור אמיתי בתשע, אז אתה מרוויח פעמיים, גם מרצועה ישראלית וגם דוקו.

יואב גינאי: טוב.

היו"ר אמיר גילת: אני חושב שזה יותר נכון, כי האמירה שלנו צריכה להיות בתשע. גם תראה, עם הערוצים האחרים הפריים טיים שלהם זה הפקות מקור ולא יכול להיות שדווקא אנחנו לא נשדר הפקות מקור בפריים טיים.

יואב גינאי: אפשר לעשות ... לסיפור האמיתי, אני בניתי את הרצועה - - -

היו"ר אמיר גילת: אין לי בעיה שזה יהיה משהו אחר, אני חושב שכדאי למתג את תשע כרצועה ישראלית, שכל יום משהו ישראלי אחר. פעם כדורגל, פעם פוליטיקה, פעם דרמה, פעם תעודה ופעם תרבות.

דבורה הנדלר: וזה הולך עד עשר?

היו"ר אמיר גילת: עד עשר.

יעקב בורובסקי: אני הייתי שמח שיהיה גם פעם כדורסל.

יואב גינאי: אוקי, יום ב' כאמור ספורט.

היו"ר אמיר גילת: רגע, אז אחד סיפור אמיתי בתשע, בסדר? תהפוך את זה.

יואב גינאי: בסדר, אוקי.

היו"ר אמיר גילת: וביום שני, עוד פעם, הכדורגל פה עוד פעם אנחנו בעקב אכילס, שיום שני זה יום שמוקדש לכדורגל, אבל בשל בעיות שונות שנובעות מההתאחדות בראש ובראשונה, לפעמים הכדורגל זז ליום ראשון ואז זה מחרבש.

יואב גינאי: מה זאת אומרת?

היו"ר אמיר גילת: אני אגיד ככה: קודם כל דיברנו בפתח הישיבה על החשיבות של קיבוע לוח משדרים וקביעת הרגלי צפייה ואנחנו עושים את כל המאמצים שזה יקרה, גם מבחינת לעמוד בשעה וגם מבחינת רצף השידורים מבחינה יומית. פעמים לא מעטות לצערי, תקנו אותי אם אני טועה, אם יש איזה שינוי - - -

מושון מצליח: זה קורה בין 4 ל-6 פעמים בשנה שאנחנו עושים - - -

יעקב בורובסקי: לא ההתאחדות לכדורגל עושה את ההצרכה, מי שעושה את ההצרכה זה אנחנו, כי העניין במשחק של יום ראשון גובר על העניין במשחק של יום שני.

מושון מצליח: לא, זאת לא הסיבה. בדרך כלל הם מזיזים לנו בגלל - - -

דדי מרקוביץ: ... המשחק המרכזי, זה לא קשור לזה.

דבורה הנדלר: הם מזיזים את יום שני ליום ראשון.

יעקב בורובסקי: מכובדי, מכובדי, בחייכם. כשמראש קובעים ביום שני באיזו שהיא הנחה שהמשחק המרכזי הוא הפועל רמת גן נגד בית"ר ירושלים, אז זה לא מעניין את הציבור, כי זה באמת מביא אחוז רייטינג יחסית שולי. לעומת זאת יש דרבי תל אביבי שנקבע ליום ראשון, אז האינטרס הוא של הערוץ לבקש את ההחלפה הזאת.

דדי מרקוביץ: לא, זה לא עובד ככה כי הם מחויבים כהתאחדות לשדר את המשחק המרכזי, לא תמיד הפועל תל אביב ומכבי תל אביב, לצורך העניין, כי גם מקבלים על זה כסף ולכן אתה לא יכול להחליף את השידור. זה לא תלוי ברשות השידור.

יעקב בורובסקי: אתה יכול כי אתה רוצה להיות אטרקטיבי.

היו"ר אמיר גילת: זה לא אנחנו. מושון, בוא תסביר את זה.

יעקב בורובסקי: אתה יכול, בטח שזה אנחנו. אתה יכול כי אתה רוצה להיות אטרקטיבי. מה איכפת להתאחדות לכדורגל לקיים משחק בכל יום שני

בשמונה חמישים, משחק שלא מעניין אף אחד, וביום ראשון היא נותנת את זה לערוץ 5 והיא עושה ים של כסף.

היו"ר אמיר גילת: מושון, השאלה הפשוטה היא האם אפשר לקבע את זה שרק ביום שני בשעה תשע אתה משדר כדורגל, ולא פעם ביום ראשון ופעם ביום שני?

יעקב בורובסקי: אפשר, אבל זה לא נכון לנו.

מושון מצליח: אני הסברתי כרגע.

היו"ר אמיר גילת: בוא נחליט שזה לא נכון לנו.

יעקב בורובסקי: אני אומר. תאר לך שמחר בבוקר אתה משדר משחק שהוא שולי בעניין שלו, כדי לעמוד בדרישות של רשות השידור. תראה, ההתאחדות - - -

היו"ר אמיר גילת: ההתאחדות לפעמים בגלל ענייני הנבחרת משנה. מושון, תענה .

מושון מצליח: ההסכם אומר שבכל יום שני, למעט אותם המקרים שזה מועדי ישראל או שהנבחרת משחקת בחוץ לארץ. רק שני הדברים האלה, רק במקרים האלה זה זז ליום ראשון. ואז אנחנו עושים בהצלחה.

יעקב בורובסקי: נכון. מה יש במועדי ישראל? ממילא אמורה להיות תכנית מיוחדת שלנו.

מושון מצליח: לא, בגלל שיש חגים הם יכולים להזיז את היום.

היו"ר אמיר גילת: או משחקי הנבחרת גם.

יעקב בורובסקי: הבנתי. כמה משחקי נבחרת יש, חברה? ומשחקי נבחרת אין לכם - - -

מושון מצליח: גם התחרויות האירופאיות שהנבחרות לוקחות בהן חלק.

היו"ר אמיר גילת: בורו, מה שלי חשוב זה מה שנקרא לזה כרגע בשפה שלנו – קדושת לוח המשדרים. זאת אומרת שיידעו כל צופינו שביום ראשון זה הסיפור האמיתי וביום שני זה כדורגל וביום שלישי זה פוליטיקה וכו'. ברגע שאנחנו

נותנים פתח לשינויים האלה, אנחנו מחריבים במו ידינו את קביעת הרגלי הצפייה ואת השגרה ואת כל מה שדיברנו קודם.

<u>יעקב בורובסקי:</u> ביום שישי יש אולפן שישי קבוע, וכשביבי נואם באו"ם, אז משנים ורצים. אנחנו טלוויזיה. אנחנו הולכים עם האירועים. אם משחק הכדורגל הוא בחשיבות מסוימת, הרי כמה יש כזה? מקרה או שניים?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בין 6 ל-4. פעם בחודשיים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אז זה זניח. אז על זה אנחנו צריכים - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> זה פעם בחודשיים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> לעומת זאת, אם ניקח את משחק הכדורגל ונעשה סביבו גם - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> רגע, חכה, חכה. בכל זאת, אני לא כל כך מסכים עם בורו. זאת אומרת אני חושב שהקדושה של לוח המשדרים היא בראש ובראשונה. אני לא אומר שאם פתאום בית"ר ירושלים משחקת נגד ברצלונה, אז בסדר, שווה לעשות את השינוי הזה. אבל בשביל שגרה, אני חושב שאנחנו צריכים לדאוג לזה שההתאחדות תתאים את עצמה אלינו ולא אנחנו נתאים את עצמנו אליה, ככל האפשר, גם במחיר שמשחק אולי פחות חשוב, אני לא יודע, וזה עוד נושא לדיון נפרד. אני חושב שחשוב לא לבלבל את הצופה, כי אתה מאבד פעמיים. אתה מאבד את צופי הכדורגל שהם פחות ... כי הם תמיד יודעים לרדוף אחרי המשחק איפה שהוא לא יהיה. אבל אתה מאבד את הצופים האחרים. את צופי הדוקו, שאתה מנסה להרגיל אותם שכל יום ראשון בתשע זה הסיפור האמיתי, כשפעם בשישי שבועות אתה תוקע להם פתאום כדורגל שם, אתה מאבד אותם. זה בדיוק מה שדדי אמר בפתח הישיבה. תאר לך, לצורך הדוגמא, אתה מתחיל את ה-BBC, אחרי שלושה שבועות, כי כך יצא, קוטע את זה, שם את הכדורגל שם, ואחר כך משדר עוד כמה פרקים, אחר כך עוד פעם כדורגל - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> ומה אתה חושב שקורה ב-BBC בלונדון? אותו דבר.

היו"ר אמיר גילת: בסדר. כשנהיה ה-BBC אני חושב שהדיון יהיה אחרת. כרגע אנחנו במצב שאנחנו נאבקים על קהל הצופים שלנו.

מושון מצליח: תכלס, ב-BBC הכדורגל הוא אנגלי.

יעקב בורובסקי: אני חושב שצריך לשאוף להגיע למסרים. צריך להיזהר מלקדש דברים שלא קדושים. מידת ההגמשה חשובה.

היו"ר אמיר גילת: תלוי איך אתה מנסח את זה. אם אתה אומר הכדורגל קבוע ביום שני, ואז יוצא שפעם אתה צריך לחרוג, אז בסדר. אבל לא להגיד הפוך. לא להגיד מראש שוב, זה לא משנה. אם האמירה פה משותפת לכולם שהכדורגל ביום שני - - -

מושון מצליח: ... הכדורגל קבוע ביום שני.

יעקב בורובסקי: אגב, אני הייתי מציע, ותגידו לי אתם, לבדוק אם באמת כבר הולכים לשינוי, השידור הזה של עשרה לתשע הוא שידור שמפריח קהלים. למה שהמשחק לא יתקיים בשבע בערב או בשבע וחצי?

מושון מצליח: כי רצינו לשמור על מבט.

יעקב בורובסקי: אתה רואה? זה אנחנו רצינו. אז אנחנו מודיעים להתאחדות לכדורגל מתחילים בשמונה חמישים. אתה יודע איזה אחוז - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, רגע, אבל בורו, אתה נכנס פה למשהו אחר. כשהיה מבט בשמונה, אלף אני מזכיר לכולנו את הסיבה, אלף למקד את הפריים טיים בתשע. שתיים, גם מהדורת חדשות צריכה להיות תחרותית ולהתחרות מול הערוצים המסחריים. אבל, אני מזכיר מה שהיה פה לפני שעשינו את השינוי, שזה גרם לעוד יותר תוהו ובוהו בלוח המשדרים, כי היית שם את משחק הכדורגל בשעה שמונה, ואז מבט היה פעם בתשע ופעם בשבע וחצי וזה היה פשוט עוד יותר בלגן.

יעקב בורובסקי: יחליטו הצופים.

היו"ר אמיר גילת: לא נכון. לא נכון. מבט הכפיל את עצמו בחצי שנה האחרונה.

יעקב בורובסקי: כן, כי באת לשמונה, כי עשית תחרות.

היו"ר אמיר גילת: לא, אחת הסיבות שעשינו את מבט בשמונה היה שגם ביום של הכדורגל אנחנו לא נצטרך להזיז את מבט. בורו, התעכבתי כדי שתשמע את המשפט החשוב הבא: זה שמבט בשמונה, מונע את זה שמשחק הכדורגל היה מזיז את מבט. אחת הסיבות שעשינו את מבט בשמונה זה למנוע את זה שבגלל הכדורגל אתה מזיז את מבט. כי זה מה שהיה, ביום שני מבט היה פעם בתשע ופעם בשבע ופעם בעשר.

יעקב בורובסקי: אוקי, תראה, אני חושב טיפה אחרת, אבל אני לא אשנה לכם את החשיבות הזאת. משחק כדורגל צריך להיות בשעה שיש פוטנציאל צופים גדול יותר. ככל שאתה - - -

היו"ר אמיר גילת: זה בפריים, זה לא בפריים?

יעקב בורובסקי: אז אני עוד פעם אומר, בשעה 20:50 מתחיל משחק, הוא נגמר באחת עשרה בלילה, אני לא בטוח שזה לב הפריים.

מושון מצליח: בקיץ זה נהדר, בחורף זה קצת בעייתי.

יעקב בורובסקי: ברור. חלק מהנוער הולך לאיבוד. אתם יודעים מה, גם בגילאים המתבגרים שלנו כבר נרדמים. מי שיש לו יום עבודה צריך לחשוב על זה. תבדקו.

דבורה הנדלר: הכדורגל לא זז.

יעקב בורובסקי: אגב ערוץ 5 לא עושה את זה. ערוץ 5 משדר בשבע.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו ערוץ ברודקאסט, אנחנו לא ערוץ הספורט.

יעקב בורובסקי: אנחנו ערוץ ברודקאסט שמשלם כסף כדי לשדר את המשחק המרכזי. הוא צריך לשדר אותו לכמה שיותר צופים.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. האם בשעות המוקדמות יותר זה מביא קהל רב יותר? לא?

יעקב בורובסקי: תבדקו את זה, אל תגידו לא. תבדקו. אתם אומרים לא.

מושון מצליח: בעבר היו מקרים שזה הביא קהל יותר גדול, כי רצינו לחזק את הערב בסך הכל. זה גם היה רצון שלנו ופה אחד ענה על השני.

היו"ר אמיר גילת: נכון. אז אוקי, אז לאור כל הדברים האלה אני חושב שקודם כל כדאי להקפיד מאד שיום שני יהיה יום הכדורגל. אני בכוונה לא אומר למעט חריגים, תמיד יש חריגים. אני מדבר על הנורמה. הנורמה שהכדורגל ביום שישי ולא זז, ואני חושב שזה עונה גם על מה שאתה אמרת, כי אם באמת הנתונים הם נכונים שתשע מביא קהל יותר גדול מאשר בשמונה, אז זה גם משרת אותך וזה נותן לנו עוגן מרכזי ליום שני, לפריים טיים של יום שני, במסגרת מה שהגדרתי קודם הרצועה הישראלית.

יעקב בורובסקי: אני בספק שאלה הנתונים, אבל אני לא אתווכח עם אנשי המקצוע. אני בספק.

היו"ר אמיר גילת: טוב. אפשר גם לבקש את הנתונים.

יעקב בורובסקי: לא, לא, אני לא אומר שאלה לא הנתונים. אני מעיד על עצמי.

היו"ר אמיר גילת: טוב. יואב, אחרי הכדורגל.

יואב גינאי: אנחנו ביום שלישי.

היו"ר אמיר גילת: לא, ביום שני אחרי משחק הכדורגל.

דבורה הנדלר: רגע, אמרנו יום שני מה הוא מניב אחרי הכדורגל.

יואב גינאי: יש לנו את המגזין בועטים.

היו"ר אמיר גילת: יפה, שגם פה יש לי הערה, שאתם מכירים אותה כבר.

יואב גינאי: אני לא מכיר.

היו"ר אמיר גילת: אני אגיד אותה. קודם כל אני אגיד גילוי נאות שההחלטה הראשונה שלי כיושב ראש, עוד בתקופת המנכ"ל הקודם, הייתה לגבי השלוש שנים של שידור המשחק המרכזי. ואז כבר אמרתי באותה ישיבה שבה דנו בזה, לגבי ההתחייבות שלנו לשלוש שנים של המשחק המרכזי, שאני הייתי רוצה שאחרי משחק הכדורגל תהיה תכנית שתתכתב עם המשחק המרכזי ונתתי את הדוגמא שאז הייתה דמיונית, שאם קריית שמונה משחקת עם בית"ר ירושלים או עם מכבי חיפה, הניידת שממילא נמצאת בקריית שמונה - תשדר משחק שיש לנו

הזדמנות להגיע ככה לפריפריה, ולא רק בכדורגל, אלא שהתכנית, ואני מצטט דברים שאמרתי בשנת 2010, אני רואה בעיני רוחי ערב שלם של תרבות, כשכדורגל הוא חלק מתרבות, ולאחר מכן יש תכנית שמתכתבת עם המשחק ועל בסיס המשחק שנערך בקריית שמונה או בכפר סבא או בבאר שבע, או בכל מקום אחר, מתכתבת עם המשחק אבל גם נותנת ביטוי לפריפריה ומארחת זמר מהמקום ועיתונאי מקומי מהמקום, ויש לנו דרך להגיע ליישובים כמו קריית שמונה, כמו באר שבע ומקומות כאלה, דרך הכדורגל לתת גם סיכום של המשחק, אבל גם תכנית שמשלבת חברה, תרבות ובידור מהפריפריה. ולצערי הרב, המנכ״ל יודע, זה לא מתקיים. כרגע יש את התכנית בועטים, שאפילו השם שלה מלמד שהיא עוסקת רק בכדורגל, ואני כן הייתי מצפה, והיו החלטות ברורות של המוסדות בעניין הזה, שהתכנית הזאת תתכתב עם המשחק, אבל לא תהיה תכנית ספורט. היא יכולה להכיל אלמנטים של ספורט. ואז יש ערב שלם, כששאלת מה יש אחרי הכדורגל, וזו הסיבה שלנו גם להשקעה המאסיבית בסכומי העתק בזכויות השידור של המשחק המרכזי, כי אנחנו מקבלים עוד משהו, אנחנו לא מקבלים רק את הזכויות, אלא מקבלים גם מקפצה לדברים אחרים. כמובן שהספורט גם ישמש אותנו באמצעות פרומו וכו׳, למנף תכניות אחרות.

<u>דבורה הנדלר:</u> זה בתנאי שבאמת הפריפריה תשחק במשחקים האלה.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> נכון. עכשיו אם לא, אז גם ירושלים וגם חיפה וגם תל אביב, אפשר למצוא בהן את הנקודות שהן לא חלק מההוויה היומיומית של מה שמסוקר בחדשות ומטפל בשכונות בתל אביב. גם זה פריפריה, אם תרצו פריפריה חברתית, ואפשר למצוא את הניואנסים ולא להביא תמיד את מה שרואים, אלא לתת קצת גם לשוליים של החברה, לפריפריה החברתית, הגיאוגרפית, ביטוי בתכנית הזאת. אז מאחר שזה כבר היה בדיונים קודמים, אני - - -

<u>יואב גינאי:</u> אבל מה שנאמר בדיונים קודמים היה פעם בחודש.

<u>היו״ר אמיר גילת:</u> לא, זה משהו אחר. אני מדבר על ככל שנרבה לעשות דברים שהם לא MORE OF THE SAME, כן ייטב. ולכן ההחלטה על פעם

בחודש לא סותרת את מה שאמרתי על הפעם בשבוע. מדובר על תכנית, זה פעם ראשונה שאתה שומע את זה?

יואב גינאי: האמת שכן.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, טוב, כי זה היה בהפקת חטיבת החדשות.

יואב גינאי: זה לא בתחום שלי.

היו"ר אמיר גילת: אז אני פונה למנהל הטלוויזיה שמכיר את העמדה. תעשה סדר לאיזה חטיבה, אני לא נכנס לזה, אבל האמירה של המוסדות בעניין הזה הייתה ברורה ואני חושב שכדאי, לפחות בשנת 2013 עכשיו, ההחלטה הזאת סוף סוף תיושם. יום שלישי.

יואב גינאי: יום שלישי יש לנו את פוליטיקה בין תשע לעשר. רוצים לומר על זה משהו?

היו"ר אמיר גילת: שאלתי בדיון הקודם כשהיו פה אנשי חטיבת החדשות, האם יש מחשבה לעדכן, לחשוב מחוץ לקופסא, להיות יצירתיים גם בתוך הפורמט של פוליטיקה. זאת אומרת לא לבטל את התכנית שהיא אחד הדגלים שלנו, אבל לראות אם אפשר ככה להפיח גם בה מה שנקרא איזו בשורה חדשה לקראת לוח השידורים החדש.

דבורה הנדלר: אולפן חדש.

יוני בן מנחם: ... ... יואב גינאי ומציג שירים חדשים. הוא היה יושב פה פעם. אתה זוכר את זה?

יואב גינאי: בטח שאני זוכר.

היו"ר אמיר גילת: נראה שזה הפך מפוליטיקה לפופ פוליטיקה.

יואב גינאי: זה היה עוד פופ פוליטיקה.

היו"ר אמיר גילת: אז אני כן תוהה. אין את חטיבת החדשות, אז מושון, אני מעביר את המסר גם כן. לא הייתי מוותר על פוליטיקה כי זה דגל שלנו, אבל כדאי לחשוב גם על

מושון מצליח: אפשר להחזיר את פופ פוליטיקה.

היו"ר אמיר גילת: תחשבו מה שאתם רוצים. אולי רוק פוליטיקה, לא יודע, מה שאתם רוצים.

מושון מצליח: דרך אגב, זה היה רעיון של בראל.

היו"ר אמיר גילת: מה אחרי פוליטיקה ביום שלישי, לפני שאתה עובר ליום רביעי. אה, אתה הולך על הרצועה הישראלית, סליחה, אוקי.

יואב גינאי: יום רביעי זה יום הדרמה שלנו. אנחנו מתחילים עם בית המשאלות, הפקה גדולה, כבדה מאד, עם עשרות משתתפים ושחקנים שמיזגנו.

יוני בן מנחם: זה למשל אושר בשנת 2012.

יואב גינאי: נכון. הפקה שבוודאי תעורר איזה שהוא דיון. היא מאד מיוחד, היא מאד אקספרימנטלית. אני חושב שהיא גם תהיה מעניינת מבחינת הצפייה שלה.

דבורה הנדלר: היא תביא קהל.

יואב גינאי: זהו, אז אנחנו נשדר את בית המשאלות.

היו"ר אמיר גילת: יום חמישי.

יואב גינאי: ביום חמישי אנחנו רוצים להעלות את זירת התרבות עם אוחובסקי. יש שם תכנית שאנחנו מסיימים את ההתקשרות איתה עכשיו. זו תכנית שבעצם תהיה מן פופוליטיקה תרבותית כזאת, תעסוק בנושאי השנה, גם תדבר על שימור התרבות.

היו"ר אמיר גילת: זה שעה?

יואב גינאי: כן, כמעט שעה, ביום חמישי. בואו נלך רגע לרצועת הדוקו.

היו"ר אמיר גילת: רגע, אז זה לגבי הרצועה הישראלית, אוקי. ואני מציע יואב לאפיין אותה עם איזה מעברון שיקראו לו רצועה ישראלית. שבשעה תשע אפס אפס ירוץ רצועה ישראלית ונתחיל למתג את הרצועה הזאת.

יואב גינאי: בסדר גמור.

היו"ר אמיר גילת: עכשיו אנחנו מדברים, אני מזכיר לכולנו שבישיבת העקרונות דיברנו על כך שבשעה עשר אנחנו ניתן רצועת דוקו יומית. זאת אומרת שכל יום יש דוקו בערוץ הראשון כאמירה. שווה לנסות את זה. יכול להיות שנחליט שזה לא יהיה רעיון טוב.

יעקב בורובסקי: ומה האמירה אומרת?

היו"ר אמיר גילת: האמירה אומרת שאנחנו כשידור ציבורי נותנים חשיבות לתעודה.

יוני בן מנחם: סוגה עילית.

היו"ר אמיר גילת: יש לנו גם מחויבות בחוק לשידור סוגה עילית, אבל גם בלי המחויבות.

יעקב בורובסקי: מה היתרון של כל יום? מה המסר הצופי? אני צופה - - -

היו"ר אמיר גילת: תראה את המשמעויות - - -

יעקב בורובסקי: מה אני כצופה מרוויח מזה?

יואב גינאי: בעיקרון יש כאן גם עניין של הרגלי צפייה, שהציבור יודע שהחל מהשעה עשר הוא תמיד ימצא סרטים דוקומנטריים או תכנים דוקומנטריים מעניינים בערוץ הראשון.

היו"ר אמיר גילת: תיכף אתה תשמע מה הם, אבל אני אומר עוד פעם מבחינה מבנית, אנחנו מנסים פה לצמצם את הפער האדיר שנוצר בין הצופים לשלנו לצופים של הערוצים האחרים, ואחד הכלים, כבר אמרנו בתחילת הישיבה, לשים קץ לתזזיתיות בלוח השידורים ולבנות הרגלי צפייה. ואת זה אתה בונה בין השאר, ואת זה אני אמרתי לא פעם ולא פעמיים, על ידי זה שאתה מנחיל הרגלי צפייה קבועים והכלי שלנו כזכיין יחיד, שאנחנו משדרים שבעה ימים בשבוע, זה רצועות שיכולות להיות משותפות. זאת אומרת שאתה יודע שבשעה עשר יש לך דוקו ובאחת עשרה סדרת מתח ובתשע רצועה ישראלית.

יעקב בורובסקי: אני אעשה אנלוגיה עם מקום אחר, באמת מבלי חס וחלילה שתהיה פה בעיה פוליטית או משהו, אבל אני לוקח את העוגה

הישראלית היא מרכז וימינה. ככה המדינה נראית הרי. הרגלי צפייה לא מביאים צופה. תכנים מביאים צופה. השאלה היא אם דוקו ברמה יומית יביא יותר צופים או יבריח יותר צופים. זאת השאלה - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אלף, אמרתי בעצמי, זה ניסיון ששווה לעשות כדי להגיע למסקנות מאוחר יותר.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל אני אומר, על הניסיון, אני הייתי מצפה שתהיה פה איזו רמת מחקר בסיסית, שיודעת לתת תשובות לשאלות האלה דרך סקרים פשוטים, כדי שלא נהפוך את עצמנו לשפני ניסיונות.

<u>דבורה הנדלר:</u> ללא אטרקטיביים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> כי הקהל הישראלי ידוע. הרגלי הצפייה ידועים. אפשר להגיע ברמת מחקר בסיסית, בלי סקרי עומק, לדעת מה הציבור הזה פחות או יותר רוצה, ולנסות להתלבש כמובן תחת הכותרת של השידור הציבורי. זה קצת מסוכן, לעניות דעתי, לעשות ניסויים עונתיים ואחרי זה להגיד תשמע, לא הצלחנו או כן הצלחנו, למה? כי אם אתה בא עם רצועת דוקו יומית והתוצאה שלה היא שהציבור הפוטנציאלי שלך בורח ממך, כלומר אלה שהיו אצלך בתשע בעשר לא יהיו, חבל.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני מסכים עם כל סימני השאלה, אבל אני חושב שרק ניסוי וטעייה יתנו לנו את התשובה כרגע. שתיים, קח את מבט שני שזו תכנית דגל שלנו. בכל הזדמנות אני נוהג להגיד שכל ילד יודע שביום רביעי בתשע זה האח הגדול או כוכב נולד, ואף אחד לא יודע שביום רביעי בתשע וחצי זה מבט שני. אז אני חושב שאם אנחנו מתחילים להרגיל את הצופה שכל יום בעשר הוא מקבל את זה, ואם לא היו לנו מספיק תכנים לעשות רצועה יומית - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אבל עברו לראות את האח הגדול כי האלטרנטיבה היא המבט השני. זה מה שניסיתי להגיד לך. אנשים יודעים. מי רואה את מבט שני? זה דווקא אותם מעטים שרוצים לראות את מבט שני. אני פוחד. ולהם אין בעיה, הם יודעים שזה ביום רביעי. אני פוחד - - -

יוני בן מנחם: אתה פוחד שזה יבריח את הצופים? אם ידעו שכל הרצועה היא דוקו, יעברו - - -

יעקב בורובסקי: ברור. אני פוחד מזה.

היו"ר אמיר גילת: אני רק אסביר לך שאני אומר מבחינתנו קודם כל זה לעשות סדר. לא הייתי אומר תעשו רצועת דוקו יומית והתכנים בה לא טובים. זאת אומרת לא לקדש את השם דוקו, אבל אם ממילא - - -

יוני בן מנחם: הוא אומר שגם אם התכנים טובים - - -

יעקב בורובסקי: אני איתך, התכנים מצוינים.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו חייבים לשים דוקו.

יעקב בורובסקי: אני לא אומר שלא. אני איתך, אני אומר התכנים מצוינים והדוקו הוא סוגה עילית באמת, והכל טוב. אני מוטרד מאד מהעובדה שאנחנו מגרשים את הצופים שלנו. אז אני אומר, אנחנו מחויבים? נעשה את המינונים, נעשה בשעות. אם אתה שם משבצת קבועה, קח בחשבון שמעט אנשים נשארים לראות את זה, אם בכלל.

היו"ר אמיר גילת: עוד פעם, אני מציע שקודם כל נשמע מה זה הדוקו, מה זה כולל ואז תדע. שתיים, אני אומר גם מה שאמרנו בישיבה הזאת או הקודמת, אני כבר לא זוכר. הדוקו היא מילה בשבילנו, שאנחנו נדע שזו הרצועה. עכשיו, הדוקו יכול להיות גם סדרה על ההיסטוריה של הגשש החיוור, שיש בתכנית כזאת, או משהו כזה. זאת אומרת אתה יכול גם את הדוקו לנתב לזה שימי חמישי זה דוקו על בידור, ובימי ראשון, כמו ששמענו זה ה- BBC וימי שני זה דברים אחרים.

יעקב בורובסקי: קח את הפינה כך היה, תעשה מזה ככה, תיקח מזה ככה, זה הכל נהדר. צריך להיזהר - - -

היו"ר אמיר גילת: אז בוא נשמע רגע.

יעקב בורובסקי: אוקי.

יואב גינאי: אני אגיד מה התכנים: ביום ראשון הסיפור האמיתי, זה מגזין התחקירים שלנו בתחום התעודה.

היו"ר אמיר גילת: זה לא בדיוק מגזין. אני רואה את זה כרצועה שבועית, דוקו שבועי בעצם, לא תכנית תחקירים.

יואב גינאי: רצועה שבועית, כן, כן, נכון. לא, יש שם גם תחקירים.

היו"ר אמיר גילת: גם, אבל לא רק. זה בדרך כלל לא שלנו, זה הדרך כלל רכש.

יואב גינאי: ביום שלישי יש לנו סדרות תעודה כמו למשל אחרינו המבול, שזו סדרה פנימית שלנו.

היו"ר אמיר גילת: רגע, רגע, בלבלת אותי. יום ראשון אמרנו BBC, נכון?

יואב גינאי: כן. אוקי, אז אם אנחנו עושים את ההצרכה אז יום ראשון זה ה-BBC סדרת טבע פופולארית וכו' וכו'. יום שני יש לנו ספורט. יום שלישי יש לנו רצועת סדרות דוקו.

דבורה הנדלר: כמו מה?

יואב גינאי: כמו אחרינו המבול. יש לנו מספר סדרות שהן גם קנויות וגם פנימיות. אנחנו נפתח עם אחרינו המבול, אני מקווה שאנחנו נוכל - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע סליחה, אני לא מבין. ראשון זה ה-BBC או הסיפור האמיתי?

יואב גינאי: לא, אם אנחנו עושים הצרכה אז זה ה-BBC.

היו"ר אמיר גילת: והסיפור האמיתי בתשע, אוקי, הבנתי. הצרכה פנימית, עכשיו הבנתי. שני זה הכדורגל.

יואב גינאי: הצרכה פנימית, כן. שלישי זה סדרות. ביום רביעי אנחנו משדרים את מבט שני בשעה הזאת. ביום חמישי יש לנו מגזין חדש שנקרא לחיות בסרט, שהוא מגזין על תעודה. כלומר, על כל היצירה התיעודית בארץ. זה דבר שאנחנו - - -

היו"ר אמיר גילת: זו הפקה חיצונית?

יואב גינאי: זו הפקה פנימית.

היו"ר אמיר גילת: מה זה, אולפן?

יואב גינאי: זה לא אולפן, זה כולו מצולם בחוץ. זה כולו תיעודי ומצולם בחוץ.

דבורה הנדלר: על סרטים ישראלים?

יואב גינאי: על כל העשייה התיעודית, שהיא מאד מאד פורחת בארץ, והיא בעצם התעשייה הכי חזקה בתחום הקולנוע - - -

היו"ר אמיר גילת: אבל מה זה? זה כל פעם יוצר אחר?

יואב גינאי: מראיינים יוצרים, מביאים קטעים מתוך סרטים, מביאים סוגיות שעולות - - -

היו"ר אמיר גילת: זה כאילו טלסינימה.

יואב גינאי: כן, אבל זה משהו הרבה יותר משמעותי ומושקע. אלה הרצועות.

היו"ר אמיר גילת: אז בורו, אתה רואה? אם תמחק את מה שאמרנו, אל תקרא לזה רצועת דוקו ויש לך - - -

יעקב בורובסקי: אבל איבדנו במשבצות. אני חושש שאתה מאבד פה קהלים. תראה, מתי אני אלך אתכם? כשאתם באים ואומרים לי שזה נתמך על ידי סקרים כשפחות או יותר אתם קולעים לדעת סוג של ציבור, שהוא נניח הצרכן האולטימטיבי של השידור הציבורי. זה דבר שהוא נמצא כאן. אני אומר לך, אני יכול שוב, בשליפה מהמותן, לדבר על הטעמים האישיים שלי, שהם גם לא נכונים, כי זה אישי. אבל אני מצפה מהשידור הציבורי שייתן לי, במסגרת מה שאתה קורא דוקו, את הסדרה שאתה ערכת, או חלק ממנה, על הזמר העברי. אדוני, אתה משלב גם היסטוריה, גם הווה, גם עתיד. זה משהו שאתה פותח את עצמך פוטנציאלית לקהלים יותר גדולים. אני מצפה שיהיה, עד כמה שזה נשמע עכשיו, לא יודע, סרט שבועי שהוא סרט מיוחד לציבור, עם הרבה מחשבה. סדר גודל של-, ואני אחזור לסדרות שלי, אבל יכול להיות שמה שאני אומר זה כלום. אם היינו לוקחים את דרומה ושמים אותה בסדרת טלוויזיה, אני בטוח - - -

יואב גינאי: תיכף נדבר על סדרות רכש.

יעקב בורובסקי: בסדר, אני בטוח שאתה מצליח-, אין משבצות יותר, בגלל זה.

יואב גינאי: יש עוד משבצת אחת.

יעקב בורובסקי: לא, חברה, מאחת עשרה עד שתיים עשרה ישנים. רק אתם ערים. ישנים.

היו"ר אמיר גילת: או רק אתה ישן.

יעקב בורובסקי: או רק אני ישן. הציבור הממוצע, זה שקם בבוקר ללימודים ולעבודה – ישן. מה לעשות?

יואב גינאי: סדרת הטבע של ה-BBC הוכיחה - - -

יעקב בורובסקי: אתה מוכרח, ויכול להיות שהטעמים שלי הם גם לא הטעמים שאני מדבר עליהם, אבל מוכרחים לגבות את זה באיזה שהוא מחקר, באיזו שהיא בדיקה. לא יכול להיות שאנחנו באים כל אחד עם הטעם האישי שלו ועם זה רצים ואחרי זה עושים ניסוי וטעייה.

יואב גינאי: אין לך ויכוח איתי שאנחנו כגוף שידור צריכים לעשות מחקרים, מחקרי שוק.

היו"ר אמיר גילת: רגע, בורו, אני איתך בשני דברים, אחד לגבי המחקר, ושתיים לגבי, אני הולך איתך עוד יותר, אני אומר – לי חשוב שיהיה דוקו כל יום, לא באותה שעה. אין לי בעיה. אבל בואו נראה על מה אנחנו מדברים. זאת אומרת איפה למשל כן תשים את מבט שני?

יעקב בורובסקי: אני מודה שאם - - -

היו"ר אמיר גילת: אתה יכול גם להחליט להוריד את מבט שני.

יעקב בורובסקי: לא, לא, לא.

היו"ר אמיר גילת: לשים דוקו בכיוון אחר.

יעקב בורובסקי: אם אני עושה תחקיר שבועי פלוס ... בתכנית רצינית, אני לא בטוח שיש מקום דווקא למבט שני. אתה פשוט מכיל את זה בתוך תכנית של תחקיר שהוא פעם יכול להיות על המזון שאנחנו אוכלים ואחרי זה על השחיתות ואחרי זה על כל דבר אחר. בתוך התחקיר הזה, אתם יודעים, צריכה

להיות תמיד פינת העולם הציבורי מבחינת התקשורת. האבחנה בין התקשורת הציבורית לתקשורת הפרטית. אנחנו לא מדברים על הדברים האלה. אנחנו לא מוכרים לציבור למה הוא משלם אגרה ומה הוא מקבל בתמורה. מה שהוא צריך לקבל זה את הבידול. הבידול זה השידור הציבורי, הוא נקי מפופוליזם, הוא נקי משיקולי רייטינג.

<u>יואב גינאי:</u> כאן אני חושב שמדובר על קמפיין. כלומר, צריך לייצר קמפיין שמסביר את הדברים האלה בדיוק.

<u>יעקב בורובסקי:</u> גם, אבל הקמפיין הוא הפרומו של התכניות. הביצוע, דיבר אמיר על מבט שני. אם הייתה פה תכנית תחקירים רצינית, כמו שצריך, אני לא בטוח שצריך את זה, באופן אישי.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני מסכים. אני אין לי בעיה - --

<u>יעקב בורובסקי:</u> לוקחים עיתונאי מתוך הרשות עם שני תחקירנים ומביאים איזה מישהו מבחוץ ועושים. שוחטים את כל הפרות הקדושות הפרטיות. למה לא לעשות את זה?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תראו, רגע, בואו נראה עד איפה הגענו. הגענו לזה שיום ראשון יש לנו את הסיפור האמיתי בתשע, בורו הנה התחקיר שלך, ביום ראשון יש לך את הסיפור האמיתי. שני יש לנו את הכדורגל, שלישי פוליטיקה, רביעי הדרמה וחמישי התרבות. אני כבר מקדים את יואב שבשעה אחת עשרה בכל יום זה הסדרות הרכש, נכון, לא שיניתם את זה?

<u>יואב גינאי:</u> נכון.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> זאת אומרת עכשיו נשאר לנו לשחק עם עשר בלילה.

<u>יעקב בורובסקי:</u> תחקיר בעיני זה סוג - - -

<u>יוני בן מנחם:</u> בור צודק, אין לנו תחקירים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> רציני, אחר, לא מס שפתיים.

היו"ר אמיר גילת: אז בוא נגיד שיום ראשון אתה עושה תחקיר, תקרא לזה תחקיר, אם אני מנסה לתרגם את מה שבורו אומר וזה יכול להיות גם במקום מבט שני. זאת אומרת שהמערכת של מבט שני תעשה - - -

יעקב בורובסקי: שאנשים ירוצו פה, שאנשים יחפשו פגמים בחברה, שאנשים יחפשו תיקונים.

דבורה הנדלר: לפני שבוע היה תחקיר שאני יודעת שכולם דיברו עליו, על אמא שאימצה איזו ילדה כושית, בעובדה זה היה. כולם בכו, כולם הזילו דמעות, כולם דיברו.

יעקב בורובסקי: ברור. בואו נגדל את אילנה דיין, את מוטי גילת, את יואב יצחק. נגדל את הדור הבא.

דבורה הנדלר: נכון, נכון.

יעקב בורובסקי: אנשים ירוצו.

היו"ר אמיר גילת: אני בעד, אם אפשר לגרום לזה שנשתחרר מהמותגים, מהמסגרות שנכפו עלינו עם העבר.

יעקב בורובסקי: אני אומר מבלי לפגוע, למה מבט שני נתפס כמותג?

היו"ר אמיר גילת: אוקי, אני אומר בואו נחשוב מחוץ לקופסא. אני איתך.

יעקב בורובסקי: אין לי בעיה. יואב, אתם מוכרחים לפתח איזה שהוא כלי של סקרים.

היו"ר אמיר גילת: כמה הרייטינג של מבט שני?

יעקב בורובסקי: הוא לא גבוה.

יואב גינאי: יש את ה-4, אני יודע.

היו"ר אמיר גילת: כשעובדה זה 20 ו-.

יעקב בורובסקי: בוודאי. תגיע בשנה הראשונה ל-6%, ל-5%. הטלוויזיה הישראלית חוקרת.

היו"ר אמיר גילת: רגע, אם אנחנו מדברים על יום ראשון כיום תחקיר, שאתם משדרים שם כרגע רק תחקירים, זה יכול להיות תחקיר קנוי, זה

יכול להיות תחקיר בהפקת מחלקת התעודה וזה יכול להיות משדר מיוחד של חטיבת החדשות שמטפל באותו יום בעוולות כמו שנאמר פה.

יעקב בורובסקי: יקימו צוות של תחקירנים שיאסוף חומר, שירוץ, שמתוך 10 נושאים יזקק נושא אחד וילך איתו. אני לא אומר שמות, אבל אני מתכוון לזה שזה יהיה אטרקטיבי. להביא אנשים רציניים.

היו"ר אמיר גילת: טוב. אני לא רוצה לקבל פה החלטות שאחר כך תבוא הוועדה שתגיד שהיינו - - -

יוני בן מנחם: מה שבורו אומר קודם כל הוא צודק. אין לנו תכנית תחקירים.

דבורה הנדלר: אין לנו פורמט כזה.

יוני בן מנחם: בואו נגיד את האמת. ב', כשמעלים דבר כזה צריך מערכת שלמה. מערכת כמו עובדה לדוגמא, עם עיתונאי רציני, תחקירן.

היו"ר אמיר גילת: עם צוות שיהיה מזוהה עם התכנית.

יוני בן מנחם: נכון. את זה אי אפשר בהינף קולמוס.

היו"ר אמיר גילת: אז אני שואל האם למשל - - -

יוני בן מנחם: אבל צריך את זה.

היו"ר אמיר גילת: בחורף 2013 אני לא שומע שזה יקרה.

יעקב בורובסקי: אני לא בטוח. אני אומר לך שזה יכול לקרות. זה לא יהיה באופן מושלם בחורף 2013 אבל זה יתחיל לנוע, ישתפר מתכנית לתכנית. תתחילו לרוץ.

יוני בן מנחם: אפשר לעשות את זה כהפקת מקור, יואב, אולי זה יכול לפתור לנו את הבעיה, אתה מבין?

יואב גינאי: אפשר.

היו"ר אמיר גילת: עכשיו אני מחזיר אתכם, אנחנו מדברים על הלוח.

יוני בן מנחם: זה הפתרון הכי מהיר שיכול להיות. הפקת מקור, קול קורא.

יואב גינאי: זה המון כסף.

יוני בן מנחם: בסדר.

יואב גינאי: להקים מערכת תחקירים זה - - -

נועם שגב: בערך 140,000 דולר לפרק בעובדה.

דדי מרקוביץ: בזמנו רינו צרור ניסה להרים משהו ברשת וזה נפל, אבל הוא הקים מערכת והכל. בסוף אפילו לדעתי לא עשו תכנית אחת.

יעקב בורובסקי: זה רינו. אבל אם אנחנו, אני אומר אם ההנהלה תיתן גיבוי ואם הוועד המנהל ייתן גיבוי ואם המליאה תיתן גיבוי, אז זה יכול לשים אותנו במקום גבוה. אנחנו גוף ציבורי.

היו"ר אמיר גילת: טוב, אנחנו מגדירים כרגע יום ראשון תחקיר. האם יש לך מספיק תחקירים בסטוק?

יואב גינאי: קשה לי להגיד לך, אני צריך לבדוק את זה.

היו"ר אמיר גילת: לא, ממה שציינת ממילא.

יעקב בורובסקי: אם אתה תעשה את זה תחקיר כדי לעשות V וללכת הלאה, חבל.

היו"ר אמיר גילת: לא, ממש לא.

יעקב בורובסקי: אני אומר בואו נחליט בהחלטה, תוך חודש מעמידים את האיש, מעמידים את הצוות, מתחילים לאט לאט.

יוני בן מנחם: אין לנו את הסכומים לא בהפקות הפנימיות ולא בהפקות חיצוניות.

יעקב בורובסקי: אוקי. אז יכול להיות שצריך לעשות את זה דו שלבי: אלף לתקצב את זה כהפקת מקור, ב' לעבוד משולב, חלק - - -

יוני בן מנחם: בואו נקבל החלטה אני מציע, שנפרסם את זה כקול קורא. לפי מידת ההיענות - - -

יעקב בורובסקי: אוקי.

יוני בן מנחם: מה אתה אומר, יואב?

יואב גינאי: אני חושב שצריך לראות איך זה נופל לנו על כל החלוקה, כי אני עוד מהישיבה הקודמת עם החלוקות.

יוני בן מנחם: אם בחלוקה, אז המוסדות ימצאו לזה חלוקה חדשה. אם תהיה לך היענות, נכון, אמיר?

היו"ר אמיר גילת: אם אנחנו מפרסמים קול קורא זה מחייב אותנו לקבל אותו?

יוני בן מנחם: לא, ממש לא.

ליאת בלום: לא מחייב לקבל במסגרת הקול קורא, לא מחייב לקבל הצעות אחרות שלא במסגרת הקול הקורא, ולא מחייב לקבל הצעות - - -

היו"ר אמיר גילת: אבל מה בינתיים, חברה? אנחנו דנים עכשיו על הלוח של עוד חודש. מה אנחנו שמים כרגע?

יואב גינאי: תוך חודש אנחנו לא נוכל להריץ את זה.

היו"ר אמיר גילת: לא, ברור שלא.

יעקב בורובסקי: אני לא בטוח.

יואב גינאי: לפרסם קול קורא זה אפשרי.

היו"ר אמיר גילת: אחד, לפרסם קול קורא לתכנית תחקירים, אבל בעלות - - -

יעקב בורובסקי: מה המסלול המשפטי הקצר?

יואב גינאי: בואו אני אגיד, דווקא ליאת יותר טובה בעניין הזה. אנחנו הוצאנו קול קורא בנושא סרטי תעודה שמבוססים על תחקיר עיתונאי.

יוני בן מנחם: חו"ל או הארץ?

יואב גינאי: הארץ, ויש לנו הצעות.

ליאת בלום: קול קורא שהניב הכי הרבה הצעות.

יואב גינאי: אבל בעוד חודש להפיק סרט תעודה כזה זה - - -

היו"ר אמיר גילת: מה למשל ג'ני כזה?

יעקב בורובסקי: חברה, אני מחפש משהו שונה לחלוטין. אני מדבר עוד פעם, תמחקו את כל השמות שאני הולך להגיד עכשיו, אבל איילה חסון ששמה את הרפז כתחקיר של הרשות. אני בכוונה מחפש עכשיו בראש. מוטי גילת ששם, אני לא יודע מה, את דרעי. לא רטרוספקטיבי אלא עכשווי.

ליאת בלום: גם, גם.

יעקב בורובסקי: לא גם. לא גם.

ליאת בלום: ההצעות שקיבלנו מכילות גם דברים כאלה.

יעקב בורובסקי: לא גם.

דבורה הנדלר: אבל היא אומרת.

יעקב בורובסקי: אני מקשיב למה שהיא אומרת, אני לא לא מבין.

יואב גינאי: תחקיר זה משהו שלוקח הרבה מאד זמן.

יעקב בורובסקי: אני מדבר על תחקירים שיבוצעו על ידי עיתונאים, שניים שלושה, ארבעה, אני לא יודע כמה צריך, תחקירנים שהרשות מציבה ליד דמות ומתחילים לרוץ. ככה בונים תכניות.

יוני בן מנחם: אין לך את המאגר העיתונאי הזה. אין לך את האנשים האלה.

יעקב בורובסקי: אני חושב שיש. אני לא רוצה לדבר על שמות, אבל אני אחרי זה אדבר איתך.

דוד חיון: אבל זה הפקה פנימית יותר, זה לא הפקה חיצונית.

יעקב בורובסקי: אני לא אמרתי חיצונית או פנימית. אני מאמין שבגלל בעיות התקציב היא יכולה להיות משולבת.

ליאת בלום: השאלה אם זה יענה להגדרה של הפקת מקור.

דוד חיון: השאלה אם אתה לא מאבד עצמאות.

יעקב בורובסקי: אתם רואים?

דוד חיון: השאלה אם אתה מאבד עצמאות בקטע התחקירי.

יעקב בורובסקי: התשובה היא בדיוק כמו שאתה אומר, אבל מהצד הנגדי. אני רוצה שתהיה עצמאות, אני רוצה שתהיה, אני אומר אי תלות, אבל כמובן כפיפות מלאה להנהלה, מקצועית. היא כלי של הרשות. לרשות יש כוח אדיר, יש לה גם רדיו, גם טלוויזיה, היא יכולה לקחת. פעם אחת הציבור מתחיל להיות באינטראקציה איתנו, הוא יספר לנו שבמקום, אתה נותן לי הרגשה שאני מעייף אותך כשאתה עושה עם היד ככה. אין לנו. תשמעו. צריך להיות - - -

היו"ר אמיר גילת: בורו, אני מציע לאור מה שאני שומע שהגיעו ניצנים, יואב גם הזכיר. אני מציע שאשב עם המנכ"ל, נראה גם מה הגיע, מה אפשר לעשות. רוח הדברים ברורה. אני אנסה לתרגם את זה יחד עם המנכ"ל מבחינת המוסדות והמנכ"ל ייצג את ההנהלה ונראה מה אנחנו יכולים לעשות בטווח המהיר ביותר, ואנחנו כבר מסתמכים על קריאה להוצאת קול קורא בעניין הזה. אנחנו נבחן את המשמעויות, אז אם נצטרך אני רואה את זה כהחלטה עקרונית של הוועדה על הוצאת קול קורא, ובינתיים פשוט, מאחר שאני מוטרד גם ממחר בבוקר, אנחנו צריכים לאשר לוח, אז בינתיים ביום ראשון. הרי מה שלא תעשה לא יהיה לך את זה לעוד חודש. אז בינתיים נאמץ את ההצעה של יואב לגבי הסיפור האמיתי.

יעקב בורובסקי: אני אומר לך שהרשות הזו העמידה אירועי קיץ פה, אם היא בתוכה, ואני לא אנקוב שמות עכשיו, אבל אם היא מתוכה לוקחת החלטה אז התכנית הראשונה תהיה - - -

היו"ר אמיר גילת: חבל להתחיל משהו מקרטע. המנכ"ל אמר - - -

יעקב בורובסקי: בסופו של יום מה שלא יבוצע עכשיו לא יבוצע גם בחורף הבא.

היו"ר אמיר גילת: אני מבין אותך, אני אמרתי הבנתי. אני אעשה עם המנכ"ל סיעור מוחות. יכול להיות שסתם אם אתה אומר דוגמא דמיונית שימשיך את הקו הדמיוני שלך, אם איילה חסון יכולה עוד חודש להרים איזו שהיא תכנית ספיישל על, אני נותן דוגמא, על פרשה מסוימת, אז הבנתי אותך.

יעקב בורובסקי: נכון, נכון. מתחילה. מתחילה. מתחילים בשלוש פרשיות כאלה והנה אנחנו כבר בחודשיים, והולכים הלאה.

יוני בן מנחם: אתה חושב שאת הפרשיות האלה מוצאים ברחוב, בורו?

היו"ר אמיר גילת: ולא אז יש לנו בינתיים את ההצעה של - - -

יוני בן מנחם: אין לנו כבר במשרד מבקר המדינה מקורות שיכולים לעזור לנו.

יעקב בורובסקי: אלף יש לכם. אני שומע דיווח שטוב-.

היו"ר אמיר גילת: כן, יואב, יום ראשון בעשר, תגדיר עכשיו, שוב, בלי לקרוא לזה רצועת דוקו, בואו נחזור לזה רגע. יום ראשון מה אמרת בעשר?

יואב גינאי: אמרנו שביום ראשון בעשר יש לנו את ה-BBC.

היו"ר אמיר גילת: נכון, שני כדורגל. שלישי?

יואב גינאי: שני כדורגל, שלישי סדרות - - -

היו"ר אמיר גילת: זה למשל שומרי הסף? זה חייב להיות כמו שאמרנו קודם - שומרי הסף.

יואב גינאי: כן, כן.

היו"ר אמיר גילת: בפתיח. אני מדבר עכשיו, חזרתי לקרקע, ללוח השידורים של עוד חודש.

יוני בן מנחם: יואב, מה ממה שאישרנו בהפקות מקור, חוץ מבית המשאלות שהיא דרמה שמתחילה להגיע ושומרי הסף, מה עוד מתחיל להגיע מההפקות?

יואב גינאי: יש לנו את זירת תרבות של אוחובסקי, יש לנו את קול מן העבר.

היו"ר אמיר גילת: איפה זה משובץ?

יואב גינאי: בסוף שבוע.

יוני בן מנחם: זאת אומרת אנחנו מתחילים לראות ניצנים של הפקות המקור.

יואב גינאי: כן.

היו"ר אמיר גילת: רביעי בעשר?

יואב גינאי: רביעי בעשר יש לנו את מבט שני.

היו"ר אמיר גילת: שכרגע מה? יש איזה משהו שונה בעונה הזאת של מבט שני לעומת העונה הקודמת?

יואב גינאי: לא, לא.

דבורה הנדלר: מה הרייטינג של זה?

<u>יואב גינאי:</u> זה אותו דבר. אני לא זוכר כרגע את הרייטינג, אני יכול לברר. אפשר לברר מה הרייטינג המדויק של מבט שני.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> טוב, אוקי.

<u>מושון מצליח:</u> הממוצע שלה ... פחות או יותר.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> וחמישי?

<u>יואב גינאי:</u> בחמישי יש לנו כאמור את לחיות בסרט, מגזין תעודה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> זה נראה לך טוב?

<u>יואב גינאי:</u> זה נראה מצוין. אני ראיתי את הפיילוט של זה וזה - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי, טוב.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני עוד פעם אומר לכם באחריות, תנסו לעשות איזה שהם סקרים. ללכת על פיילוטים של עונה שלמה זה יגרום לערוץ דשדוש על דשדוש על דשדוש. לא כדאי לכם. תעשו סקרים, תראו מי הקהל שמעוניין לראות, איך אתה קורא לסדרה האחרונה, תעודה על סרט?

<u>יואב גינאי:</u> לחיות בסרט.

<u>יעקב בורובסקי:</u> כמה אנשים באמת רואים ביום חמישי, כשמצד אחד יש מכבי תל אביב ומצד שני יש עוד איזו תכנית טובה אני זוכר של ערוץ 2, עובדה.

<u>יואב גינאי:</u> אז אולי אני אסביר. התכנית עוסקת לא בעשיית הסרט אלא בנושאים.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני הבנתי. כמה אנשים מרותקים לחלק הזה? זה נראה לי - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, מה ששואל בורו – האם זה למשל עוד תכנית, נגיד שאנחנו בשידור הציבורי סבורים שצריך לעשות תכנית שעוסקת בדוקו. האם זה לא מתאים יותר לשבת בבוקר?

<u>יעקב בורובסקי:</u> נכון. בדיוק. בדיוק.

יואב גינאי: לדעתי לא. אני חושב שאם אנחנו עוסקים בנושאים - - -

היו"ר אמיר גילת: לא, השאלה אם זו דעתך, או שזה - - -

יעקב בורובסקי: יואב, הייתי רוצה לראות שזה מגובה במספרים. אני אומר לך, כמו שלך יד דעה גם לי יש דעה ואני הצופה הממוצע.

יואב גינאי: אני מסכים איתך.

יעקב בורובסקי: בואו תגבו את זה בסקרים. תיקחו את רפי סמיט, מנו, יש שם מיליון סוקרים, תשימו שניים, תנו להם שאילתא, יעלה עוד שלושה שקלים, פחות שלושה שקלים. לפחות תדעו איפה אתם נמצאים.

יוני בן מנחם: תעשה סקר.

יעקב בורובסקי: מה הבעיה?

יוני בן מנחם: יהיו לך נתונים אמפיריים ביד.

יעקב בורובסקי: ברור. יש לך נתונים, אתה שחקן.

יואב גינאי: אוקי.

יעקב בורובסקי: צריך לשאול שאלות פשוטות, תראו, ויכול להיות שיש אלטרנטיבות שכדאי. אני אפילו מסתכל על זה, עד כמה שזה נשמע קשה להגיד את זה בנקודת הזמן הזו, גם בהיבטים אפילו הכלכליים. זאת אומרת אני מאמין שאם תהיה תכנית תחקירים טובה, שיש לה אחוז צפייה יותר גדול, אז יכול להיות שיהיו חסויות בהיקפים יותר גדולים. אותו דבר פה, זה אפילו יחזיר את עצמו .

יואב גינאי: אוקי, אני בעד.

היו"ר אמיר גילת: סוף שבוע.

יואב גינאי: בסוף שבוע יש לנו את תכנית האירוח. יש לנו ביום שישי שידורי ... עד השעה חמש. בשעה חמש יש לנו את שישי בחמש, זאת רצועה של החדשות שהיא באחריות החדשות.

היו"ר אמיר גילת: מה הרייטינג שלה?

מושון מצליח: באופן יחסי לערוצים האחרים גבוה מאד. באופן אבסולוטי יש לו בין 2 ל-3%. אבל תראה בערוצים האחרים, זה לא יותר מזה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי, אוקי.

יואב גינאי: בשש יש לנו את הבישול הירוק. בשש וחצי מקבלים שבת. בשבע יש לנו את נפגשים בשישי. בשמונה יומן. בתשע ורבע - - -

היו"ר אמיר גילת: בשמונה לשמונה.

יואב גינאי: שמונה לשמונה.

דוד חיון: אבל זה לא מבוצע עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: לא, אבל אמרנו שזה יהיה אחיד.

יואב גינאי: כלומר, זו החלטה? אם זה שמונה לשמונה?

היו"ר אמיר גילת: ההחלטה התקבלה כבר.

יואב גינאי: אוקי, אין בעיה. תכנית אירוח.

יוני בן מנחם: בדקתם עם המפיקים אם הם יעמדו בלוח הזמנים? הם היו צריכים לתת תשובה לוועדת התוכן. בדקת?

היו"ר אמיר גילת: מה, שמונה לשמונה?

יוני בן מנחם: לא, של תכנית האירוח החדשה של גאגא תקשורת. האם בדקת אם הם יעמדו בלוח הזמנים?

יואב גינאי: זה תלוי בזמן החתימה. מהרגע שהם יתחילו - - -

יוני בן מנחם: עוד לא גמרתם את המשא ומתן?

יואב גינאי: המשא ומתן הסתיים מזמן.

יוני בן מנחם: נו, אז מה הבעיה עם החתימה?

ליאת בלום: צריך לקבל הסכם ולהוציא אותו.

יוני בן מנחם: נו? נניח שחתמתם השבוע על ההסכם, הם יעמדו בלוח הזמנים או לא? הרי ביקשנו לבדוק את זה.

דוד חיון: החלטנו על פברואר.

יואב גינאי: לא, בפברואר הם לא יעמדו.

דוד חיון: אבל החלטנו על פברואר.

יואב גינאי: בסדר, אבל הם לא יעמדו. מה אני יכול לעשות?

ליאת בלום: אני יכולה להגיד מה נאמר בישיבת משא ומתן?

יוני בן מנחם: כן, תגידי. חברה, למה אתם שומרים את המידע הזה בבטן? אנחנו צריכים לעדכן פה את הפורום.

ליאת בלום: אני מעדכנת. הם אמרו שבכל מקרה, בלי קשר לחתימת הסכם, הם חייבים עד ה-15 בפברואר. מבחינתם אין בעיה ב-15 בפברואר לעלות.

יואב גינאי: אז הם כבר הודיעו לנו ששבוע לאחר מכן. הם כבר הודיעו לנו שהם לא יעמדו ב-15 בפברואר, אלא יוכלו שבוע לאחר מכן במקרה הטוב. זה מה שהם הודיעו.

דוד חיון: אנחנו עם בור של שלושה חודשים בין תכנית האירוח האחרונה שהייתה.

יואב גינאי: כן, אבל אני לא חושב שזה בור.

דוד חיון: למה לא? יש בור. טיש להב זה בור. לא בגלל שזה הוא אלא בגלל שזה אופי התכנית. זה לא קשור לרצועה.

היו"ר אמיר גילת: שנייה רגע, לאור כל הדברים שאנחנו שומעים פה, גם הרצון של הוועדה לקבל תימוכין בסקרים ודברים אחרים, שומרי הסף, שהכל מתנקז למרס, נכון? זאת אומרת הכל בעצם מתנקז ל-1 במרס בעצם.

מושון מצליח: זו הייתה הבקשה שלך, יואב.

יואב גינאי: הייתה בקשה, בוודאי.

היו"ר אמיר גילת: לא, אני אומר מעבר לתכנית האירוח, עזוב.

יוני בן מנחם: לא, הוא אומר שיש עוד נתונים ש - - -

היו"ר אמיר גילת: אני אומר חוץ מתכנית האירוח שעלתה פה לדיון כבר שלוש פעמים בוועדה הזאת לגבי המועד שלה וכבר תיארתי ואני לא אחזור גם על התיאור היום של אופן ההחלטות לגבי תכנית האירוח. אבל אני אומר, פה מצטרפים דברים חדשים, מה שבמשטרה קוראים לזה דבר מה נוסף, נכון בורו?

יעקב בורובסקי: הוא היה כתב משטרתי. דבר מה נוסף זה עניין משפטי זה לא עניין משטרתי. דבר מה נוסף, כשיש עד מדינה אז הוא צריך להביא מעבר לראייה העיקרית – דבר מה נוסף.

היו"ר אמיר גילת: אז הדבר מה נוסף שנוסף לישיבה היום זה אלף הרצון שלנו לקבל החלטות על סמך הנתונים המחקריים, ששוב, אם אתם אומרים לי שאין סיכוי למרס אז אנחנו מוותרים על זה. אני בשאיפה שזה כן יתבצע. שבאמת נדע - - -

יואב גינאי: אפשר לפנות למחלקת המחקרים שלנו ולשאול אותם. אני לא עוסק במחקרים. אני יכול לבקש בקשה - - -

דוד חיון: על סקרים אנחנו דיברנו לפני שנה כבר. זה לא חדש. זו הייתה יזמה של אסתי והוחלט שהולכים על סקרים ולא קרה כלום.

היו"ר אמיר גילת: ודבר נוסף זה שומרי הסף. זאת אומרת אני חושב שאם אנחנו פותחים את העונה בקול ענות חלשה, אז ייצא הפסדנו בשכרנו. ואם אנחנו ואם אנחנו נפתח בבום – אז ייצא שכרנו בשכרנו. ואם אנחנו פותחים את העונה החדשה עם שומרי הסף ועם תכנית אירוח חדשה של יום שישי, ועם הירוק, ואולי בעזרת השם גם התחקירים ובית המשאלות, אנחנו נראים אחרת. ו-HD.

דוד חיון: קודם שיידעו שהתכנית משודרות, כי אם לא יידעו - - -

היו"ר אמיר גילת: רגע, זה סיפור אחר. אז אני מציע שנקבל פה את ההצעה ונלך על ה-1 במרס. איזה יום בשבוע זה 1 במרס?

ליאת בלום: יום שישי.

היו"ר אמיר גילת: שישי, מצוין. מתחיל משישי בתכנית האירוח.

דוד חיון: כן, אבל אמיר היה חוסר שביעות רצון של הרבה חברי ועדה. דיברנו על ינואר, זה עבר לפברואר, מפברואר זה עבר למרס.

היו"ר אמיר גילת: כן, אני יודע. אלף הם לא פה כרגע.

דוד חיון: מי?

היו"ר אמיר גילת: האנשים שלא שבעי רצון.

דוד חיון: הייתה ישיבה. אנחנו דיברנו על זה באופן מפורט.

היו"ר אמיר גילת: אז אני אומר עוד פעם, להעלות עכשיו רק את תכנית האירוח בפברואר, ועוד פעם, אני מסכים עם כל מה ש - - -

ליאת בלום: רגע, אני רק רוצה עדכון על זה. הסיבה שההסכם לא יצא זה כי חיכינו לאישור ועדת 250, שאני מבינה שזה עולה היום. אנחנו לא מוציאים טיוטות בלי אישור ועדת 250.

דוד חיון: זה לא הגיע בכלל ל - - -

היו"ר אמיר גילת: כן הגיע, הגיע.

ליאת בלום: לי נאמר שזה עולה היום. אנחנו לא מוציאים טיוטא כדי לא ליצור מחויבות בלי אישור של הוועדה. הטיוטא מוכנה. עם אישור של הוועדה תצא טיוטא.

היו"ר אמיר גילת: בכל מקרה, אכן הובע חוסר שביעות רצון מהדרך שבה הופסקה תכנית האירוח הקודמת והפער והחלל שנוצר עד העלאת התכנית החדשה. אז בסדר, עכשיו השאלה מה עושים עם חוסר שביעות הרצון. האם גורמים לזה שהלוח לא יעלה בצורה חזקה עם כל מה שאמרתי עכשיו, גם עם תכנית אירוח, והנה היום הראשון של לוח השידורים החדש זו תכנית האירוח החדשה, בעקבותיה יבואו שומרי הסף, התחקירים, ה-BBC. אני חושב שיש פה לוח - - -

דוד חיון: אנחנו יוצרים יותר מדי פערים באמצע.

היו"ר אמיר גילת: תראה, אבל אתה בעצמך מדבר - - -

יעקב בורובסקי: למה זה הופסק?

היו"ר אמיר גילת: כי נגמרה ההתקשרות. לא משנה, זה סיפור ארוך, אני אעדכן אותך אחר כך. בגדול הופסקה ההתקשרות, נגמרו 20 התכניות. לזה נכנסים ניואנסים נוספים. פשוט דנו בזה כבר ארבע פעמים, אני לא רוצה עכשיו לגזול את הזמן בעניין הזה. אני מציע 1 במרס אנחנו הולכים לעלות. שוב, אני מסכים פה עם ההערה שהושמעה כאילו כדרך אגב או לא כדרך אגב, זה חייב להיות מלווה בקמפיין אגרסיבי של יחסי ציבור ואני עוד פעם אומר את מה שאמרתי בישיבה הקודמת, זה לא רק דוברות, זה לא רק הודעה לעיתונות. זה קמפיין. יש עכשיו גם סמנכ"לית שיווק ואם צריך תקציב לזה, אז תגיש ההנהלה במהרה הצעה לתקציב. אני בטוח שתמצא את התקציב.

יוני בן מנחם: טוב, יש פה את הבעיה של אחד חלקי 12, אני לא רוצה להעלות את זה פה את הכל. זו בעיה רצינית מאד עם העניינים האלה. זה לא ככה - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר. אני חושב שהסטות פנימיות אפשר לעשות. בסדר, בואו נתכנס על ה-1 במרס. יש לנו כחודשיים להיערך להעלאה לאוויר של לוח שידורים שאני חושב שלראשונה מזה הרבה שנים הוא עם בשורה חדשה, הוא באמצעים טכנולוגיים מתקדמים יותר וכו' וכו'. ואם אנחנו נתכנס ל-1 במרס כיום שישי שבו אפשר להעלות את תכנית האירוח החדשה, ביום ראשון את ה-BBC ואת שומרי הסף ואת תכנית התרבות, אני חושב ששווה - - -

יעקב בורובסקי: בקיצור, מה עם מכבי תל אביב בכדורסל? מכל הסיפור הגדול הזה לא הבאתם לנו את מכבי תל אביב.

היו"ר אמיר גילת: טוב. יואב, עוד דברים לגבי סוף שבוע?

יואב גינאי: בעיקרון אלה הדברים העיקריים. אני רוצה להתייחס וזה חשוב לי, לנושא הרכש. נועם בא לכאן ואני רוצה שהוא יציג את כל נושא הרכש המשמעותי מבחינתנו. אני חושב שאנחנו גם מצטיינים בתחום הזה. יש רייטינג יפה לסדרות שלנו, גם למתח, גם לטבע וכו' וכו'. נועם.

נועם שגב: בין היתר אגב ברמה הפורמאלית, מכיוון שעסקה עם ה-BBC אושרה בוועדת 250 בכפוף לאישור ועדת תוכן.

דוד חיון: לא, זה לא אושר בכפוף. זה לא אושר.

היו"ר אמיר גילת: אושר בכפוף, נכון?

דוד חיון: זה לא אושר.

היו"ר אמיר גילת: אז יש עכשיו תוכן ויש עוד דקה ועדת 250. אז אני חושב שוועדת התוכן אישרה את סדרות ה- BBC לפני רגע. רק היא אישרה את סדרת הטבע, תגיד גם על הדברים האחרים.

נועם שגב: יש עוד שתי דרמות של ה- BBC שרכשנו, שתיהן מצליחות למדי שם בחו"ל.

היו"ר אמיר גילת: אבל זה ישודר במסגרת רצועת הדרמה, לא ביום ראשון, יואב, נכון? מה שאמרנו קודם זה במקום אחר בלוח.

יואב גינאי: כן, כן.

נועם שגב: היא משודרת ביום שישי, אני לא חושב שזה באחת עשרה.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. מה העלות הכספית של זה?

נועם שגב: של ה-BBC?

היו"ר אמיר גילת: של כל החבילה.

נועם שגב: כל החבילה היא 670,000 שקלים.

היו"ר אמיר גילת: זה במסגרת, ואני פה חורג לעניינים תקציביים רק כדי ש - - -

נועם שגב: זה מתקציב 2012.

דוד חיון: לא, אבל אז זאת הייתה הבעיה.

היו"ר אמיר גילת: נכון.

דוד חיון: בגלל זה לא אישרנו ואמרנו שזה יהיה במסגרת 2013.

היו"ר אמיר גילת: נכון. תראו, אנחנו בזמנו אמרנו ככה, ואם ערן פה שייכנס באמת, אני גולש לרגע לעניינים כספיים. אני מזכיר לכולנו שכשהיה בג"ץ היוצרים והגענו למסקנה שאנחנו כרשות השידור לא עומדים במחויבויות בחוק לגבי הפקות מקור ישראליות, מן הראוי שנקצץ ברכש של תוצרת חו"ל, למעט הדברים שיש לנו איתם הסכמים ארוכי טווח שבלתי ניתנים לביטול, ונשקיע יותר בתוצרת ישראלית. גם היום אנחנו לא עומדים במלוא החוק, אנחנו עומדים במתווה המדורג שהכנסת חוקקה. כלומר במתווה ההדרגתי עומדים אבל לא עומדים במלוא החוק. וההחלטה הייתה שנביא את זה, לפני שוועדת 250 מדברת על זה מבחינת הכסף, שוועדת התוכן מבחינת מדיניות שידור, תקבע אם היא רוצה סדרות רכש מחו"ל או לא. אז האם יש פה אמירות של חברי הוועדה בעניין הזה – BBC מול מפיקי כחול לבן.

יעקב בורובסקי: אני בעד ה-BBC.

דוד חיון: אל תגיד את זה לפרוטוקול.

דבורה הנדלר: אם זה איכותי.

היו"ר אמיר גילת: כשאני אומר עוד פעם, במסגרת הצעת התקציב זה 10 מיליון בסוף, דוד, נכון? אתה זוכר את סכום הרכש?

דוד חיון: לא, לא, צמצמנו את זה.

היו"ר אמיר גילת: ל-8?

דוד חיון: איפה ערן?

היו"ר אמיר גילת: ערן, אנחנו עם שבעה? שבעה מיליון, אוקי. האם השבעה מיליון מספיקים גם ל-CSI, ואני פשוט עוד פעם מערב בוועדת תוכן נושאים כספיים, בשביל לא לקבל החלטות בחלל ריק.

דוד חיון: הרבה פחות, שבעה מליון.

היו"ר אמיר גילת: CSI, כל ארוכי הטווח פלוס מה שאתם רוצים מה-BBC נכלל ב-7 מיליון נכון? ועוד נשאר עודף, כן?

נועם שגב: לפי החישוב שאני עשיתי העסקה הזאת היא על חשבון שנת 2012. אני יכול להגיד ששנת 2013 זאת השנה הראשונה שההתחייבויות ארוכות הטווח שעולות על 4 מיליון שקלים, אם נוסיף לזה את המחויבות שלנו להקצות עד מיליון שקלים לטלוויזיה בערבית, רכש שאנחנו צריכים לעשות לטובת הילדים - - -

היו"ר אמיר גילת: בסדר, רגע. ערן, CSI, כל ארוכי הטווח וה-BBC זה במסגרת ה-7 מיליון?

ערן הורן: כן.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. אז פשוט נכנסתי לפה רק בשביל שלא נקבל החלטה ואחר כך יגידו אין כסף. אז אם אין התנגדות עקרונית של חברי הוועדה, אנחנו מבחינת ועדת תוכן מאשרים את שיבוץ סדרות המופת של ה-BBC בלוח השידורים. אוקי. עכשיו ועדת 250 יכולה לאשר את זה. עוד משהו בשונות? לא נקבל החלטות פה, כי פשוט עשינו איזה סיעור מוחות לגבי לוח השידורים. דברים שהיו

צריכים להתקבל כהחלטה פורמאלית התקבלו, אנחנו דיברנו על סקר למשל. מה שחסר לי זה שיתוף פעולה בין רדיו לטלוויזיה, ובגלל זה גם ביקשתי שמיקי יהיה פה.

<u>מיקי מירו:</u> רק בשביל הדקה האחרונה, הבנתי.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, אני חשבתי שזה יהיה יותר. רציתי גם שתציג את הרדיו, אבל נעשה את זה בהזדמנות אחרת. נעשה דיון כזה על הרדיו .

<u>יעקב בורובסקי:</u> חייבים ועדה על הרדיו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בוודאי. אני חשבתי שנספיק את הכל היום, אבל היו יותר מדי נושאים. אבל אם אתה כבר פה, אז אני כן רוצה – יואב, מושון ומיקי, כן לחשוב על-, קבענו את זה גם כעיקרון של יותר שיתוף פעולה בין רדיו לטלוויזיה. ממה ששמענו היום בעצם לא זכור לי ששמענו משהו בהיבט הזה של שיתוף פעולה בין רדיו לטלוויזיה. אז אנחנו שולחים אתכם שוב לשולחן השרטוטים, כשאתם מגישים את הלוח הסופי - - -

<u>יואב גינאי:</u> לא דיברנו על אירועים חברתיים כמו פסטיבל הזמר - - -

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> בסדר, נכון, אז לא כרגע. בסדר, אז תציגו את הלוח הסופי שאתם - - -

<u>מושון מצליח:</u> אמיר, בעניין הזה נאמר שפעם בחודש אנחנו הולכים לפריפריה וזה יהיה משותף לנו ולרדיו.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אוקי, אז זה שני הדברים. אז אלף כשאתם מציגים את הלוח הסופי, ושוב, זה יעזור לנו, והישיבה לאישור הלוח יכולה להיות אחר כך מאד מהירה, כי אנחנו בעצם נתנו עכשיו את רוב העקרונות לגבי הלוח של החורף. כן תעשו מאמץ לשבץ עוד דברים שקשורים לשיתוף פעולה בין רדיו וטלוויזיה. כן תעשו מאמץ לגבי מה שנאמר בעבר, מה שכונה בשם הזמני למה ציבורי. זאת אומרת עוד פעם הבלטה, ואין את זה פה בחומר שהצגתם – הבלטת הייחוד שלנו כשידור ציבורי מול הערוצים המסחריים, וכן במסגרת שידורי החורף היינו רוצים כבר לראות ביטוי להחלטה שהוזכרה כבר קודם, החלטת מליאה לגבי שבוע שידורים מהשטח, כל פעם

מיישוב אחר, וזה באמת גם כן שיתוף פעולה בין הרדיו לטלוויזיה. כלומר מכריזים שבוע באר שבע, שבוע דימונה, או שבוע קריית שמונה או WHAT EVER, שזה לא קשור לבועטים שדיברנו. זהו.

<u>יואב גינאי:</u> וזה לא חייב להיות שבוע, זה יכול להיות גם יום. זה לא חייב להיות שבוע שבוע.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני אגיד לך למה אני הלכתי על שבוע, כי אם אנחנו - - -

<u>יואב גינאי:</u> עניין תקציבי, שוב.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, לא, זה לא אומר. עוד פעם, אין עניין תקציבי, אני רוצה להסביר למה. זה לא אומר שאתה חייב לרדת עם כל התכניות לבאר שבע. אני אומר אתה מכריז שבוע באר שבע ואז קודם כל מתחילים ביחסי ציבור ותדמית. אין לי ספק שהמקומונים של באר שבע לצורך הדוגמה והעירייה, תתמקד, תעשה את ה-או-אה, בתוך היישוב עצמו ותביא לנו את הקהל מתוך הישוב לצפות ולהאזין באותו שבוע אלינו. זה לא אומר שאתה חייב לרוץ עם כל התכנית, אבל זה יכול להיות שסדר יום ביום מסוים עוסק בבאר שבע מהאולפן פה בתל אביב, ורשת ג' משמיעה שירים על באר שבע מאולפן בהלני. זה לא אומר שצריך להוציא את כולם מירושלים. אבל זה אומר שאנחנו קוראים לזה שבוע באר שבע. אז זה רק בתור דוגמא, בלי להיכנס לפרטים. אז זה גם כן היינו מצפים שיהיה בלוח השידורים כבר של חורף 2013. אז את הדיון הבא אנחנו נעשה על הרדיו, וכשהלוח מוכן פשוט תשגרו אותו, ושוב לא ב-28 בפברואר, אלא זמן סביר לפני ה-1 במרס, כדי שעוד נוכל לתת אימפוטים אחרונים, אבל את העבודה העיקרית עושים מהר. תודה רבה.

<u>הישיבה נעולה</u>